Največji slovenski dnevnik v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... $3.50
Za pol leta $2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States
Issued every day except Sundays and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 109. — ŠTEV. 109. NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 9, 1917. — SREDA, 9. MAJA, 1917. VOLUME XXV. — LETNIK XXV.

Rudniška nesreča v Hastings.

Trinidad, Colo., 8. maja. (Posebna brzojavka G. N.) Danes so pokopali člana K. S. K. J. Johna Turkoviča in Matijo Velenčiča ter člane N. H. Z. M. Kresoviča, Jakoba Tomšiča, Franka Koriča in T. Glaviča. — Danes so prinesli iz rova v Hastingsu ožgana trupla petnajstih Slovencev. Natančnejše informacije poročam pozneje.

M. Pogorelc.

Morley, Colo. — Sporočiti vam hočem nekoliko o rudniški nesreči v Hastings, Colo.

V rovu, ki je last American Fuel Co., je pričelo goreti in je nastala razstrelba. V rovu je bilo 120 nesrečnh premogarjev.

Iz bližnih naselbin so prihiteli na pomoč, da bi jih rešili, pa bilo je vse zastonj. Za nje ni bilo pomoči in zadušili so se vsi, med njimi, kakor pravijo, 32 Slovencev.

Nekaj teh je pripadalo društvu "Pivka". Četrtega maja je bil pogreb devetih žrtev, med njimi je bilo šest Slovencev. Društvo "Pivka" je izkazalo ponesrečenim zadnjo čast. Z ameriško in društveno zastavo so korakali pred krsto proti katoliškemu pokopališču v Trinidad, Colo. V sprevodu je bila tudi trinidadska mestna godba. Mnogo se jih je vozilo tudi v avtomobilih.

Tudi jaz sem bila na pokopališču, kjer sem videla pretresljive prizore. Odkrili so krste in pokazali vdovam njih mrtve može.

Poznale jih niso, ker so bili preveč ožgani. Vboge vdove so klicale iz grobov svoje može, toda iz mrtvih ust ni bilo odgovora. Svojim otročičem so kazale njihove očete: — Glej, tam je tvoj ata!

Očetje tega niso več slišali. —

Zahvaliti se moramo gospodu M. Pogorelcu, ki je pri odprtih grobih imel tako ginljiv govor. Na pokopališču je bila velikanska množica, pa ni bilo človeka, ki ne bi bil potočil solze.

Vam nesrečni možje ob grobu kličemo:
— Z Bogom in večna luč naj vam sveti.
Vdovam in otročičem pa naše najtopleje sožalje.

Mary Smith.

RENE VIVIANI

predsednik francoske komisije, ki bo dospela danes v New York.

Vojna predloga.

Dohodninski davek. — Tisoč dolarjev dohodkov. — Visok davek na tobak in opojne pijače.

Washington, D. C., 8. maja. — Vojna predloga, ki je največja v zgodovini dežele, in ki znaša eno miljardo 800 tisoč dolarjev, je bila izgotovljena in bo danes predložena zbornici.

Ako so stvoritelji predloge izpustili kako stvar in niso na njo naložili davka, potem tega niso storili vedoma. Davek bo naložen na vse stvari: dohodke, dedščine, trgovski dobiček, zabave, opojne pijače, tobak, avtomobile, premikajoče slike, Base-ball, zdravila, poštnino, prevoz dragih kamenov, vse to bo občutilo težo davkov.

V zadnjem trenotku je odbor tudi sklenil, da se mora zvišati tudi carina, da se pokrije deficit okoli 200 miljonov. Sklenilo se je, da se naloži 10 odstotna colnina na one predmete, ki so bili do sedaj colnine prosti, colnina že prej podvrženih predmetov pa se zviša za 10 odstotkov. Demokratični člani odbora so se upirali tarifm izpremembi, pa so se morali slednjič podati, ker ni bilo drugega izhoda. —

Kakor je zjavil predsednik Wilson, mora sedanji rod nositi te vojne stroške.

Dohodki do tisoč dolarjev bodo prosti davka. Neoženjeni bodo od tisoč dolarjev dohodkov plačali dva odstotka davka, poročeni pa po dva odstotka od dohodkov od dva tisoč dolarjev dalje. Od tri tisoč dolarjev dohodkov bo znašal davek štiri odstotke itd.

Davek za dobiček znaša 16 odstotkov, na galono whiskey $2.20, na sod piva $2.75. Davek na tobak se podvoji. Vstopnice za vse različne zabave plačajo po 10 odstotkov, računi za kurjavo, razsvetljavo in telefon po 5 odst., tovornina 3 odstotke, ekspres in osebni vozni listki 10 odst.

Na godala so naložili 5 odstotkov, avtomobile 5 odst. za tvorniško eno; pozabili niso niti ženske dišeče vode in parfumov, katerim so naložili 5 odstotkov davka.

Poštnino so povišali na sledeči način: 2c za funt v prvi in drugi zoni, 3c za tretjo in četrto zono, 4c za peto in šest zono, 5c za sedmo zono in 8c za osmo zono.

Jetniki v Ameriko.

Pogajanja med angleško vojno komisijo in amer. vlado glede nemških jetnikov. Predlog sen. Halle.

Washington, D. C., 8. maja. — Kakor se poroča, so pogajanja med angleško vojno komisijo in ameriško vlado zaradi vojnih jetnikov skoro končana. Dela se na to, da pridejo zavezniški jetniki v Ameriko, ki jih bo lažje prehranila kot pa zavezniki. Prvi jetniki bodo prišli v dvajsetih dneh.

Senator Halle je imel dolgo posvetovanje z Balfourjem. Halle je tudi v kongresu predlagal, da se naj nemški jetniki porabijo za moštvo na prevoznih parnikih, ki bodo vozili hrano zaveznikom. Mislijo, da Nemci ne bodo potapljal parnikov, na katerih je nemško moštvo.

Zaradi transporta jetnikov ne bi bilo težav. Tovorni parniki, ki bi vozili tovor za zaveznike, bi se nazaj vračali z jetniki.

V Ameriki bodo tudi porabili vjete Nemce za obdelovanje zemlje. Na ta način bodo nadomestili one delavce, ki so stopili v armado. Tajnik za notranje zadeve, Lane, se je odločil, da bo dal miljon akrov državne zemlje na severozapadu, da jo bodo obdelali. Ako želijo zavezniki, da pridejo vsi jetniki v Ameriko, še ni znano najbrže pa bo Anglija poslala toliko jetnikov, kolikor je pač mogoče, da jih ima potem doma toliko manj za prehranjevati.

Odlikovanje.

Pariz, Francija, 8. maja. — George Dock, iz St. Louis, Mo., član ameriške ambulančne službe je bil odlikovan s francoskim vojnim križem. Dock je sredi najhujšega ognja rešil par ranjencev in jih prepeljal na varno.

PRIPOROČILO.

Rojakom po državi Pennsylvaniji naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

FRANK MEH.

ki je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda".

Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo in prosimo, da mu gredo na roke.

Upravništvo Glas Naroda.

Podmorski čolni.

Nemški podmorski čolni so potopili nad miljon ton. — Informacije mornariškega sveta.

Washington, D. C., 8. maja. — Nemški podmorski čolni so potopili v enem mesecu veliko število ladij, ki so imele nad en miljon ton deplacementa. To zaupno poročilo je dobil iz zanesljivega vira mornariški svet. Podrobnosti še niso znane in se jih pred koncem vojne najbrže ne bo izvedelo.

Nemci so v prvi vrsti potapljali one ladje, ki so plule iz Anglije v Francijo oziroma iz Francije v Anglijo.

Število parnikov, ki so bili potopljeni v Sredozemskem morju, je primeroma majhno.

Montevideo, Urugvaj, 8. maja. Sem je dospelo poročilo, da kroži v bližini pristanišča zopet neka nemška pomožna križarka. Koliko je resnice na tem, se dozdaj še ni moglo dognati.

Washington, D. C., 8. maja. — Nemčija je slednjič vendarle uresničila svojo grožnjo in potopila v mesecu, ki se je končal s preteklo soboto, nad miljon ton zavezniških ladij.

V bodočih bojih s podmorskimi čolni bo igrala zelo veliko ulogo ameriška mornarica. Amerika ima baje sredstvo, s pomočjo katerega bo naenkrat vstavila delovanje nemških podmorskih čolnov. Mornariški department zaenkrat še noče izdati nikakih podrobnosti.

Vlada bo naprosila kongres, da bo dobila eno miljardo dolarjev za zgraditev močne trgovske mornarice, ki bo zamogla kljubovati nemškim podmorskim čolnom.

V prihodnjih dveh letih bodo zgradili pet do šest miljonov ton jeklenih parnikov oziroma lesenih ladij.

Irska.

London, Anglija, 8. maja. — Earl Curzoon je danes izjavil v zbornici lordov, da bo vlada prihodnji četrtek pojasnila svoje stališče glede irskega vprašanja.

Tudi hudiča.

Amsterdam, Nizozemsko, 8. maja. — Berlinski listi so natisnili brzojavko, katero je poslal prestolonaslednik berlinskemu županu.

Brzojavka se glasi:

"Navzlic strašnemu ognju in velikanskim izgubam zadnjih dni je bilo obnašanje berlinskih fantov vzorno. Njihovo junaštvo ni omagalo. S takimi četami bi mogli pognati tudi hudiča iz pekla."

POZOR!

Ker nam je od drugega natisa zaostalo kakih 300 Koledarjev, prodajemo sedaj po 15c. komad. SLOVENIC PUBLISHING CO., 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Zmaga zagotovljena.

Govor angleškega komisarja Balfoura. — Konec nemškega militarizma. — Rešitev civilizacije.

Washington, D. C., 8. maja. — Ko je dospela francosko-angleška komisija pred senat, je bila ravnotako navdušeno sprejeta in pozdravljena kot prejšnji teden v poslanski zbornici.

Angleški zunanji minister Balfour je sedel poleg podpredsednika, ostali člani komisije so pa sedeli pred tribuno.

Balfour se je v svojem govoru zahvalil za prisrčni sprejem ter prosil navzoče, naj tudi v prihodnje delujejo z zavezniki roko v roki ter naj posvetijo vse svoje sile in napore bodočnosti civilizacije.

Nadalje je rekel, da bo nemškega militarizma kmalo konec. Nikdo ne taji, da imajo Nemci v podmorskih čolnih izborno orožje, toda zavezniki zaupajo kljub temu v zmago.

— Jaz sem prepričan, da bo Nemčija v najkrajšem času premagana. Prepričan sem tem bolj ker ste se nam vi pridružili in se hočete z nami vred boriti.

Jaz ne tajim, da so podmorski čolni izborno orožje nemške vlade vem pa zagotovo, da bomo to zapreko ravno tako premagali kot smo premagali druge zapreke. V boju za visoke cilje morajo nastopiti z vso odločnostjo vsi zavezniki.

Nemčija je podcenjevala Anglijo ona je podcenjevala Združene države. Vstop Združenih držav v vojno, bo uničil nade nemške vlade in bo rešil civilizacijo.

Tujci v vojni mornarici.

Washington, D. C., 8. maja. — Danes je sprejela zbornica predlogo, po kateri bodo tujci, ki še niso ameriški državljani smeli biti sprejeti v ameriško vojno mornarico. Izjaviti morajo samo, da žele postati ameriški državljani.

Židana obleka.

Leeds, Angleško, 8. maja. — Zelo poprašujejo po svili, zlasti po mestih, kjer so municijske tovarne. Delavke v municijskih tovarnah kupujejo najboljšo žido.

POZOR NAROČNIKI!

Izvedeli smo, da potuje po Pennsylvaniji nek človek z imenom KOS, ki se izdaja za zastopnika "Glas Naroda". Tega človeka ni naše upravništvo nikoli pooblastilo za pobiranje naročnine. — Mi ga sploh ne poznamo. Rojaki, ne zaupajte mu denarja.

Naši zastopniki so oni, katerih imena so priobčena v "Glas Naroda" ali so pa tajniki društva J. S. K. J.

Z bojišč.

London, Anglija, 8. maja. — Sovražna artilerija je bila zelo živahna na celi fronti, posebno pa med Fresno in Loos. Naša artilerija je krepko odgovarjala.

Sovražnik je včeraj izvršil ljut protinapad na naše postojanke pri Fresno. Pri prvem napadu se je Nemcem posrečilo zasesti nekaj postojank, s protinapadom pa smo ozemlje zopet zavzeli.

Dopoldne so Nemci drugič naskočili vas Fresnoy. Poslali so v boj dve čili diviziji. Naše čete niso mogle zdržati navala in so izpraznile Fresnoy in gozd v bližini.

Mnogo uspehov so imeli naši zrakoplovci. Metali so eksplozivne snovi na mnogo krajev in so imeli velike uspehe. Sedem naših letal je izvršilo izvanredno uspešen polet in so uničili sedem sovražnih opazovalnih balonov. V bojih smo razbili šest nemških letal, dva pa smo izstrelili iz zemlje. — Sedem nemških letal je bilo poškodovanih. Pogrešamo osem naših letal.

Pariz, Francija, 8. maja. — Med Somme in Oise se nadaljujeo artilerijski boji.

Severozapadno od Rheimsa so si Nemci zelo prizadevali, da bi se zopet polastili zakopov, katere smo zavzeli dan poprej. Vjeli smo 120 Nemcev.

Nočno poročilo:

Nemška artilerija je bombardirala Cerný in Hurtebise in v bližini Craonne. Bili so se artilerijski boji na celi fronti.

Velik požar v Brooklynu.

Zgodaj danes zjutraj je požar uničil na tako imenovanem Tirrow na 43. cesti, med sedmo in osmo Ave. v Brooklynu šestnajst hiš in poškodoval dve. 36 družin obstoječih iz 150 oseb, je brez strehe.

Ogenj je nastal v kuhinji Karola Jergensen-a na 43. ulici. Poskusil je pogasiti ogenj s škafom vode. Ogenj pa se je navzlic temu razširil in tekel je do prihodnje ceste do aparata, da bi poklical požarno brambo. Ni pa znal poklicati. Tekel je do stražnika, v tem času pa je že plamen švigal skozi streho. Ko je prišla požarna bramba, so bile že štiri hiše v plamenih. Požar se je naglo razširil na sosedna poslopja.

Ognjegasci niso mogli pomagati in ogenj se je pri zidanih hišah sam vstavil. Prebivalci so še o pravem času zapazili nesrečo in so pobegnili. Omamljena je bila samo 18 letna Anna McCarthy, katero je našel nek ognjegasec in jo rešil.

Zahtevajo odstop Tisze.

Kodanj, Dansko, 7. maja. — Vodje opozicije v ogrskem državnem zboru so naznanili, da so pripravljeni na boj proti ministrskemu predsedniku grofu Tisza. Prej ne bodo odnehali, dokler ga ne prisilijo, da odstopi.

Ako bo treba, bodo tudi pričeli parlamentarno stavko.

Cesar Karol se je z avstrijskim ministrskim predsednikom napotil v Galicijo. Temu pripisujejo veliko politično važnost.

Razmere na Grškem.

London, Anglija, 8. maja. — Reuterjev poročevalec piše iz Soluna:

"Današnji dan je bil velikega pomena v zgodovini Soluna. Veliko zborovanje je razglasilo, da je odstavljen kralj in vsa njegova rodovina.

Na največjem trgu se je zbralo nad 40 tisoč ljudij, pred katerimi je nastopilo več govornikov. Vse je kričalo: "Živijo Venizelos", "Živela narodna vlada" in doli s kraljem".

Zborovanju je predsedoval solunski župan. Predlagal je, da naj se samo odstavi kralj, ljudstvo pa s tem ni bilo zadovoljno, temveč je zahtevalo, da se odstrani vsa kraljeva družina. Korakali so po mestnih ulicah in so priredili pred Venizelosovim stanovanjem navdušene demonstracije.

Kraljev upliv z vsakim dnem pojema. Samo v enem dnevu ga je zapustilo 75 častnikov ki so se potem pridružili Venizelosu.

Nemška edinost.

Izjava nemškega narodno-liberalnega poslanca. — Nemčija si je baje svesta zmage. — Razna očitanja.

Berlin, Nemčija, 8. maja. — (Preko Amsterdama in Londona). Narodni liberalec in državnozborski poslanec dr. Gustav Stresemann je rekel:

— Predsednik Wilson se jako moti, če misli, da je kaka razlika med nemškim narodom in njegovimi voditelji.

Poročevalmu "United Press" je rekel:

— Če bi bila kaka razlika med nemškim narodom in nemško vlado, bi nikakor ne mogli spraviti skupaj dva miljona nemških prostovoljcev.

Prelom med Združenimi državami in Anglijo je posledica angleške propagande, katera se je začela že pred več desetletji. Ko sem potoval pred petimi leti po Ameriki, sem natančno videl, kakšna karikatura je Nemčija v očeh ameriškega naroda. Najbolj čudno se mi di, da hoče ločiti predsednik Wilson nemški narod od nemške vlade. Nemški parlament je izvoljen po svobodnejšemu volilnemu sistemu in nemški cesar morda nima niti toliko moči kot jo ima predsednik Združenih držav.

Amerika je že dolgo časa postopala z nami kot s sovražniki. Naši otroci stradajo, ker jim Amerika noče dati hrane.

Nevtralizacija Rena.

Washington, D. C., 8. maja. — V diplomatičnih krogih se govori, da ima Švica samo en predlog, katerega namerava staviti na mirovnem pogajanju. Zahtevali bodo, da se reka Ren nevtralizira.

Švica ima zelo velike ekonomične težave, ker Nemci celo v mirnem času kontrolirajo reko.

Izgube zrakoplovov.

Berlin, Nemčija, 8. maja. — Iz vojnega stana poročajo, da so včeraj Angleži in Francozi izgubili 20 letal. Poročnik Bernert je izstrelil svoje 27. letalo, baron pl. Richthofen pa svoje 28. V aprilu je bilo uničenih 362 zavezniških letal in 29 privezanih balonov. Nemci priznavajo, da so v aprilu izgubili 74 letal in deset privezanih balonov.

Atentat na nemškega cesarja.

Rim, Italija, 8. maja. — Danes je prišlo tusem poročilo iz Curiha, da je bil na nemškega cesarja izvršen atentat.

Nek mož je oddal tri strele: dva sta zadela avtomobil, eden pa ni zadel. Cesar se je peljal po berlinskih ulicah.

Napadalca so aretirali, toda imena ne izdajo.

V turškem jetništvu.

London, Anglija, 8. maja. — General Townshend, ki je bil od Turkov vjet v Kut-el-Amara, je nastanjen v vili Prinkipo v Marmorskem morju. General pravi, da mu Turki dovolijo vse udobnosti in da lepo ravnajo ž njim. Generalu in častnikom so dali na razpolago najboljše hotele in privatne hiše.

Podraženje časnikov.

Chicago, Ill., 8. maja. — S prihodnjim tednom bodo stali časopisi dva centa. Podražiti jih morajo zaradi dragega papirja.

"Chicago Herald" je že naznanil, da bo stal list s prihodnjim ponedeljkom dva centa. Ostali listi naznanjajo, da so se odločili za isto.

Iz Nemčije.

Vsakih 200,000 prebivalcev bo imelo posebno volilno okrožje. — "Kancler je vsega kriv!"

Kodanj, Dansko, 8. maja. — Ustavni odbor nemškega državnega zbora bo v tem tednu skušal rešiti vprašanje glede nove razdelitve nemških volilnih okrožji.

Kot se čuje z raznih strani, bo glasoval centrum za novo razdelitev po celem cesarstvu.

Splošno se sodi, da bo imelo vsakih 200,000 prebivalcev posebni volilni okraj. Če se bo to zgodilo, bo posebno hud udarec za konservativce, ki so povsem zadovoljni s sedanjo razdelitvijo, katera daje prednost mestu in industrijskim krajem.

Državni zbor bo imel v bodoče zelo veliko besedo. Višjih civilnih in vojaških uradnikov ne bo smel več imenovati cesar, pač pa državni zbor.

Časopisje dolži nemškega državnega kanclerja, da je on odgovoren za nadaljevanje vojne.

Kongresniki proti cenzuri.

Usoda cenzure za časnike, ki tvori privesek k predlogi o špijonaži, je bila zapečatena v splošni debati, ko je kongresnik za kongresnikom govoril proti nji.

Določba še ni črtana, ampak bo tako spremenjena, da ji bodo polomljeni zobje.

Predsednik Clark, Mann, vodja manjšne, kongresniki Kahn, Cooper, Walsh, Wood, Comstock, Madden, Schall, Tavner in še mnogi drugi so govorili proti nji.

Madden iz Illinoisa je rekel: — 'Nasprotujem vsakemu zakonu, ki daje enemu samemu človek pravico, da določi, kaj je zočin. Kar mi potrebujemo, je resnica o četah; če z njimi dobro ravnajo in če oficirji, ki zapovedujejo, pravilno vodijo vojno'.

Manjše izgube na morju.

London, Anglija, 8. maja. — V zadnjem tednu so podmorski čolni povzročili jako malo izgub. Uspehi nemških podmorskih čolnov se vidno manjšajo. — Kaj je temu vzrok, ne povedo, domneva pa se, da zavezniki rabijo kako skrivno sredstvo proti podmorski nevarnosti.

Cesarjeva brzojavka.

London, Anglija, 8. maja. — Reuterjev poročevalec navaja cesarjevo brzojavko, katero je poslal nemški cesar kot odgovor turškemu sultanu. Viljem pravi:

"Vse oči se obračajo na mogočne boje na zapadu, kjer iščejo odločitve naši sovražniki, ki so močnejši od nas po številu in materjalu.

Naše hrabre čete izvršujejo čine, o kakoršnih še ni pisala zgodovina vseh časov in vseh narodov. Naj bi jih ščitil vsemogočni in naj bi jih vodil do popolne zmage."

Sredstvo proti podmorskim čolnom.

Washington, D. C., 8. maja. — Vršila se je zelo važna konferenca na stanovanju mornariškega tajnika Danielsa. Razpravljali so o sredstvih proti podmorskim čolnom, katera so že poskusili.

"Mislijo, da so na pravi poti", je rekel Daniels. "Mislijo, da bodo nekaj odkrili, kar bo napravilo velike izpremembe. Delali se bodo poizkusi. Več kot toliko, ne morem povedati."

Pošiljateljem denarja.

Kakor že znano, ne sprejemamo nič več denar za izplačila v Avstriji, Ogrski in Nemčiji.

Lahko pa vedno še izposljujemo izplačila vojnim ujetnikom in drugim v Rusiji, Italiji in Franciji, kakor tudi onim ljudem na Primorskem, kateri bivajo v krajih, ki so zasedeni po laški armadi.

Kadar pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo vojnega ujetnika ker nam s tem pomagate sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSER,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado	$6.50	Za celo leto za mesto New York	6.00
Za pol leta	3.50	Za pol leta za mesto New York	3.00
Za četrt leta	1.50	Za četrt leta za mesto New York	1.50
		Za inozemstvo za celo leto	6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St. New York City.

Telefon: 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION FOR MEMBERSHIP LABEL FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Zgodovinska primera

Ruska revolucija in položaj v Petrogradu se more primerjati s francosko februarsko revolucijo leta 1848.

Ta revolucija ima za ruska delavstvo mnogo poučnega.

Februarsko revolucijo je pričel proletarijat v zvezi s srednjim stanom in malomeščanstvom francoskega glavnega mesta.

Delavstvo je bilo navdahnjeno s socjalističnimi idejami. Slišale so se zahteve:

— Pravica dela! — Delavsko ministrstvo! — in mnogo drugega podobnega. Srednji stan in malomeščanstvo, ki je bilo samo razočarano vsled lahke zmage v februarju, je bilo prisiljeno dati predpravice delavstvu in njegovemu socjalizmu.

V provizorično vlado so bili sprejeti trije socjalisti, to so Louis Blanc, Albert in Flocon. Flocona so vzeli v delavski obleki iz delavnice, kjer je delal gumbe in so ga postavili v vodstvo naroda.

Socialistični nazori pariškega proletarjata so bili tako razviti in razširjeni, da je morala vlada dati mnogokrat delavcem predpravice, katere pa je malomeščantvo zopet hotelo odpraviti.

Tako imenovane narodne delavke zadruge, ki so bile vstvarjene z namenom, da zagovarjajo delavske socjalistične ideje, so skušale delavce prevariti in njihov socjalizem diskreditirati.

Na vse načine in z neresničnim utemeljevanjem so poskušali socjaliste prikazati ljudstvu kot nasprotnike delavstva.

Ko se je začetkom maja sešel ustavni odbor, kjer so imeli reakcjonarci večino, so se združile malo in velikomeščanske stranke in so odstavili delavske zastopnike iz vlade ter odpravili vse, kar se je prej sklenilo vsled zahtev delavskih zastopnikov.

Javno so poskušali udušiti delavski vpliv na vlado in so hoteli meščanstvu dati vlado v roke.

Delavstvo ni bilo organizirano, zato tudi njihove velike demonstracije niso imele uspeha. Nek delavec je s puško v roki pred zbrano vlado rekel:

— Mi delavci hočemo položiti trimesečno lakoto na oltar domovine!

To je bila samo "velika" beseda, ki ni imela nikakih posledic. In ko je ravno isti delavec pri odhodu vdaril s puško ob tla in rekel: — Pridemo še, — ta grožnja je imela za posledico le, da se je vlada na ta prihod pripravila in na končno uničenje delavskega upliva, ker so pokazali tako malo smisla o meščanskem redu in tako malo spoštovanja do meščanske vlade.

In ko je prišel čas, ko so se pariški delavci hoteli vrniti, tedaj ni bila vlada samo pripravljena, jih sprejeti, temveč se je podvizala, da je ta čas toliko prej napočil, da so mogli čimprej obračunati kot s svojimi smrtnimi sovražniki in nasprotniki meščanskega reda.

Delavske zadruge so bile razpuščene z namenom, da se pariški delavci razburijo, da bi prišlo do cestnih bojev. Vsled odprave delavskih zadrug je bilo delavstvo brez dela in vrženo v največjo bedo.

Vlada pa je vedela, da bo zopet prišlo do nemirov in pripravila se je na to. Organizirala je vojaštvo ravno v ta namen.

V juniju so se delavci zopet vzdignili proti vladi, ki pa je poslala nad delavce izurjeno vojaštvo. Štiri dni se parški proletarjat, ki ni imel voditeljev, boril proti vojaštvu in oboroženim meščanom narodne garde. Na tisoče delavskih trupel je ležalo na okrvavljenih pariških cestah. —

Prva vstaja modernega proletarjata proti meščanstvu je bila udušena in vse evropsko meščanstvo je vriskalo.

Meč je potem ščitil meščanstvo, dokler ni bilo 2. decembra 1851 zopet proglašeno drugo francosko carstvo.

Aretirani Nemec.

San Francisco, Cal., 8. maja. — Karol Latendorff, ki je bil prej tajnik poročnika V. pl. Brinkena, ki se je pregrešil proti ameriški nevtraliteti, je bil na povelje iz Washingtona aretiran. V njegovem stanovanju so našli več zemljevidov Californije in načrte raznih ladij v Californiji.

Poročnik Brinken in prejšnji nemški konzul Bopp sta internirana na Angel Island v zalivu pri San Francisco.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Kakor ste že pred nekaj tedni poročali, vstanovili smo si Slovenci v Barbertonu in okolici slovensko župnijo, da bomo imeli vsaj eno središče, ki nas bo vezalo k skupnosti, kjer bomo lahko pokazali, koliko nas je, kjer se bomo lahko večkrat sešli, da se pogovorimo o skupnem nastopu vseh poštenih Slovencev v Barbertonu in okolici. Dokler nimajo ljudje nikakega središča, nikakega skupnega smotra, so raztreseni kakor ovce, nikdo ne ve zanje, še rojaki sami ne vedo, koliko jih je, drug za drugega ne, dasi prebivata morebiti le eno miljo narazen.

Naš cilj je postaviti se najprej skromno cerkvico, pa tudi slovensko šolo, kjer se bodo naši otroci razun drugih predmetov učili tudi slovenščine in pa krščanskega nauka. Obenem pa hočemo tudi prirejati veselice in gledališke predstave; tako bomo rešili svojo mladino, da se ne bo odtujila predragemu materinemu jeziku, da je ne bo sram slovensko govoriti, hočemo jo pa tudi vzgojiti za poštene kristjane in dobre ameriške državljane. Saj kdor je zvest svojemu Bogu, ta je veren tudi svoji domovini, svoji vladi. Kdor pa je pripravljen zatajiti Boga, ta bo prej ali slej tudi izdal domovino, ako se mu le ugodna prilika nudi.

Kolikokrat se nam je milo storilo pri srcu, ko smo videli toliko naših nadarjenih in upapolnih otrok, ki ne dobijo slovenskega pouka. Očetje nimajo časa, matere imajo dovolj dela s pospravljanjem in kuhanjem, tudi manjka zmožnosti za učenje slovenščine, zato smo želeli in želeli, da bi imeli slovenske cerkvene govore in prejkomogoče tudi slovensko šolo.

Naše želje so se začele uresničevati. Imamo vsako nedeljo slovenske cerkvene govore, otroci se v soboto in nedeljo učijo krščanskega nauka in drugih potrebnih reči v slovenskem jeziku, pripravljamo se pa tudi na gledališko predstavo, združeno z nastopom naših malih.

Dne 3. junija popoldne in zvečer bomo namreč priredili v Opera House, to je nad pošto v prostorih Mr. Stuhldreherja, 2 igri s petjem. Nastopili pa bodo tudi naši otroci, in sicer dečki in deklice, tem vam bodo marsikaj lepega povedali v slovenskem jeziku. Kaj takega še v Barbertonu niste videli, ne slišali.

Fantje bodo predstavljali smešnico "Kmet-Herod", dekleta pa "Joza nad petelinom in kes"; nastopili bodo čisto majčkini mladi vojaki; deklica bode vas obdarovala s cvetkami in prav ljubko pozdravila v pesniški obliki; nastopile še bodo tudi druge 4 deklice in vam kaj lepega povedale. Pele se bodo tudi mične narodne pesmi.

Ker bo predstava popoldne ob dveh in zvečer ob sedmih, zato se je lahko vsakdo vdeleži. Kdor nima prilike popoldne, pa naj pride zvečer. Ne bo mu žal. Listki se že zdaj prodajajo po 50 in 35 centov, šolski otroci plačajo le 10¢.

Prepričani smo, da boste prišli od blizu in daleč in daleč, ker je ves čisti dobiček namenjen za novo slovensko cerkev in šolo.

Po celi barbertonski okolici stanujejo Slovenci. Naj omenim samo Kenmore. Tam je nad deset družin, ki se prav živo zanimajo za slovensko cerkev, posebno še hiša Petričeva v Kenmore je vse hvale vredna. Razun gospodarja in gospodinje so tam tudi prav izvrstni fantje na stanovanju. Nadalje prebiva več slovenskih družin v Shermanu, ki so se vse posvetile farmam. Celo v daljnem Rittmanu jih najdemo, dasi imajo 15 milj do Barbertona, pridejo ob nedeljah k nam, da slišijo slovensko pridigo. Tudi v Akronu je par prav dobrih družin in samcev.

Od vseh teh pričakujemo, da nas obiščejo na nedeljo dne 3. junija. Zgrešiti ne morete. Kara obstane ravno pred pošto, potem pa greste kar v drugo nadstropje in tam ste.

Bolj ko se boste vsi Slovenci potrudili, prej bomo prišli do cilja. Brez žrtev se pa nič ne doseže.

S ponosom boste zrli na lično novo cerkev, češ, to je delo naših rok, naših žuljev, še otroci vam bodo v poznih letih hvaležni, ako jim postavite sedaj slovensko šolo in cerkev.

Začetek nam daje poguma, da bo šlo dobro naprej. Zemljišče za cerkev je plačano, na banki je tudi že dober tisočak. Rojaki, sedaj se dobro zasluži, pomagajte, da bomo čimprej pod lastno streho, da nam ne bo treba potikati se po tujih prostorih, ampak bomo brez ovire se shajali v lastni hiši božji, otroci bodo pohajali v našo narodno slovensko šolo.

Torej, rojaki, ne pozabite na 3. junija! Tedaj vsi v Barberton, v Opera House, nad pošto, preživeli boste par najlepših uric, počutili se boste kakor doma.

Na veselo svidenje!

Slovenec iz Barbertona.

South Chicago, Ill.

Tukajšnje žensko oltarno društvo priredi plesno veselico dne 13. maja v Medošovi dvorani. Začetek točno ob 7. uri. Čisti dobiček je namenjen v korist cerkve. Torej, rojaki in rojakinje, ste vljudno vabljeni, da se veselice vdeležito v kolikor mogoče velikem številu. Vstopnina znaša 25 centov. Za dober prigrižek se bo tudi preskrbelo.

Naši rojaki se ženijo s tako naglico, da jim primanjkuje dvoran, ker imamo slovensko dvorano le eno dobro za take stvari, pa še ta je v drugih rokah. Iz tega se lahko razvidi, kako smo potrebni slovenske dvorane, pa tudi šole. Pa povem vam, dragi rojaki, da dokler se bo samo govorilo in nič pričelo, bomo ostali pri starem. Ali ni žalostno, ako mati svojih otrok ne razume in se ne more razgovarjati z njimi? Najžalostnejše je tudi, da ravno tisti, ki najbolj kriči, kako je šola potrebna, da skoro ni mož iti dalje brez nje, ravno on ne stori prav nič. Seveda, govoril bi vsakdo, ako ga kdo posluša.

Na svidenje v nedeljo 13. maja!

Katie.

Aurora, Nev.

Leta 1861 je tu prebival slavni ameriški pisatelj in humorist Mark Twain. (To je njegovo pisateljsko ime, prave ime pa Samuel Clemens. Op. uredn.) Koča, v kateri je takrat tu živel, še sedaj stoji. Za časa svojega bivanja tu piše v neki povesti nekako takole: "Bog je vstvaril svet v šestih dneh, pa bi bil lahko še en dan delal, in sicer ravno tu na Aurori." Gotovo je s tem mislil na tukajšnjo sibirsko zimo, katere noče biti konec.

Ravno sedaj nas je boginja zime nanovo obdarila s snegom, tako da izgleda, kakor da se bo zima vnovič pričela.

Ko vestno prebiram razne časopise, se najbolj razveselim kakega poročila, da bo kmalu vojne konec. Toda žalibog, temu vselej sledi prehitro razočaranje.

Nazadnje se mi še najbolj dopadejo dr. Kernovi poučljivi spisi, kot n. pr. "Rojaki, amerikanizirajmo se", itd. Pač škoda, da se ni že dolgo nič oglasil. Morda misli, da so njegovi spisi glas vpijočega v puščavi.

Pač škoda, da se tudi drugi naši bolj zmožni rojaki tako redko kdaj oglasijo s kakimi dobrimi sveti.

Pozdrav! J. Bartol.

Dillon, Mont.

Ker ni nobenega glasu iz naše naselbine, namenil sem se jaz, da se oglasim.

Tukaj nas je nad 35 slovenskih družin. Največ nas je Poljancev in nekaj iz viniške župnije v Belokrajni.

Pečamo se s kmetijstvom; največ sejemo oves in pšenico ter sadimo krompir. Redimo tudi živino.

Zaradi slabega vremena smo imeli lansko leto zelo slabo letino. Tudi letos se nam nič bolje ne kaže. Zdaj, ko je čas, da posejemo, pa pada sneg. Posebno hudo je za živino, ker ne moremo dobiti dovolj krme. Več farmerjev nas je tukaj že 20 do 30 let, pa ne pomnimo še tako slabe letine kot lani.

Pozdravljam vse slovenske farmerje po širni Ameriki.

G. T.

KRISTUS.

Krasne premikajoče slike o življenju Kristovem, ki so bile prirejene v Sveti deželi. Zdaj se kažejo v Rimu, Parizu in Madridu, kjer je bilo že nad 1000 predstav. Potrjene so od vodstva katoliške cerkve v Rimu in New Yorku. Posebno dobra godba Orkester, izbrana iz Metropolitan Opera House in Philharmonic Symphony.

CRITERION THEATRE,
Broadway & 44. St., New York.
Dvakrat na dan, vštevši ob nedeljah, 2.20 popoldne, 8.20 zvečer.
Matinee: 25¢ do $1.00.
Zvečer: 50¢ do $2.00.
(7—5 v d)

V jetniškem taboru.

E. Percy Noel, poročevalec lista "The Globe" je obiskal nemški jetniški tabor za ranjence na Francoskem.

O svojem obisku poroča sledeče:

18. aprila. — Ali hočete videti našo kuhinjo? — me je vprašal angleški častnik, ki je nadzoroval jetniški tabor nekaj milj za bojno črto. — Tukaj pripravljamo vsak dan jedila za dva tisoč oseb.

V kuhinji so stale dolge vrste miz. Na njih je bilo več sto kositarnih krožnikov, na katerih so bili okusno prirejeni kosi kuterine. Toda častnik je pripovedoval o nečem drugem.

— Povedati vam hočem, kako shranimo ostanke masti, jo sevremo, zbašemo v sode in jo pošljemo na Angleško za izdelovanje municije.

— Tako okusna kokošja pečenka, ki je tako rumena, je namenjena za angleške ranjence? — ga vprašam. — Gotovo ne daste take hrane nemškim jetnikom.

— O da. — mi odgovori prijazno. — tu ni razlike. Nemci dobivajo isto hrano in imajo vso isto postrežbo kot naši vojaki.

Potem mi je razlagal, kako varčujejo mast in kako jo pošiljajo na Angleško v municijske tovarne, — jaz pa sem mislil na vse kaj drugega. Kuretina za nemške jetnike! Tega nisem mogel pojmiti.

— Tukaj imamo nekoliko sto nemških ranjencev. Ali jih želite videti? — me vpraša častnik.

Ko sva šla po cesti med barakami, katerih stene so napravljene iz azbesta, me je vprašal, ako govorim nemško. Rekel sem, da le malo.

— V tem slučaju bova šla h kakemu Nemcu, ki zna angleško.

Videl sem pravo posebnost angleške vojne bolnišnice. Bilo je vse čisto od vrha do tal; zrak je čist in zdrav. Nekatere stene so okrašene s slikami.

Govoril sem z neko angleško bolniško strežnico.

— Sestra, kaj pravite o Nemcih? — jo vprašam.

— So zelo dobro disciplinirani, — mi odgovori.

In razvidel sem, da jih občuduje vsled njihovega obnašanja, občuduje ljudi, ki so morili malo prej njene brate.

— Ali govorite nemško ž njimi? — jo vprašam.

— Da, to je potrebno, ako hočemo, da so nam nasproti zaupljivi.

Na postelji je ležal bled nemški vojak, ki je imel nogo v precepu in je bral iz knjige. Bil je več let v New Yorku in je govoril prav dobro angleško.

— Kako ravnajo tukaj z vami? — ga vprašam.

— Zelo dobro.

— Ali vam dobro strežejo?

— Rešili so mi življenje. Ležal sem ranjen tri dni, predno so me pobrali.

— Kakšna je hrana zdaj, ko postajate močnejši?

— Dobra.

— Tudi kokoši?

— Da, gospod.

— Ali ste kedaj mislili, da bodete dobili tako dobro postrežbo?

— Mislil sem, toda, da bo tako dobra, tega si nisem domišljeval.

— Ali nemški vojaki vedo, da se bo ravnalo ž njimi dobro, ako jih vjamejo Angleži?

— Jaz sem gotov, da vedo.

— Toda z ozirom na to se jih vendar ne poda mnogo.

— Ne!

Častnik nekega drugega bolniškega oddelka je bil pri mizi moj sosed. Pogovarjala sva se o jezikih in rekel mi je da je vesel, da zna nemško in da ne želi, da bi pozabil.

— V resnici, imam zelo velike koristi od tega.

Ko ga vprašam, zakaj, mi pravi, da je bil vjet in da je bil z nemškimi uradniki v prijateljskih razmerah.

— Bil sem ranjen, ko smo se umikali in izkrvavel sem, da sem omedlel. Nemci so me pobrali. Bil sem častnik v zdravniškem koru, kjer sem še sedaj.

— Kako s Nemci ravnali z vami?

— Slabo. S fronte se nas je peljalo dvanajst skupaj v železniškem vozu tri dni in tri noči brez zdravil in oskrbe. Niti dovoljeno nam ni bilo, da bi šli med vožnjo iz voz. Hrana, katero so nam ponujali med vožnjo, se mi je pristudila tako, da nisem nobene pokusil. Kar pa nas je najbolj užalostilo, je bil sprejem, katerega smo bili deležni na postajah. Ljudje so rabili proti nam razžaljive izraze. Ljudstvu je bilo dovoljeno, da so smeli priti do naših vozov, da so nas zmerjali, da so nas zasmehovali in na nas pljuvali.

Milo sem se ozrl na požrtvovalne strežnice in na lepo pečeno kuretino na krožnikih.

— Ali se vam ne zdi včasih, da predobro ravnate z Nemci? Kadar jih hranite in skrbite, da jim napravite življenje prijetno, ali ne pomislite na one dneve v — Nemčiji in — — —

— A, to ne, — me hitro prekine. — že vem, kaj mislite. Toda vi v resnici ne mislite, da bi se mi mogli ponižati do njihove višine.

Petrograjske revolucijske slike.

Dr. Thorwald Madsen, načelnik serumskega zavoda v Kodanju na Danskem, ki je odpotoval v Rusijo zaradi taborišč za vojne jetnike, je prišel v Petrogradu v središče revolucije ter po povratku v domovino opisal nekemu poročevalcu lista "Politiken" svoje doživljaje in utise.

Na svoje lastne oči je videl, kako so se iskre navidezno malenkostnih cestnih nemirov ali kravalov razpalile z blazno naglico v velikanski požar, v kojega vročini se je sesula stara sveta Rusija.

Sredi teh dogodkov je dobil dr. Madsen potom ceremonijskega mojstra carice Aleksandre presenetljivo sporočilo, da se ga v Carskem Selu pričakuje za avdijenco, ker želi carica izvedeti nekaj posameznosti glede načrtov za vojnojetniška taborišča. — Kljub številnim težkočam se je dr. Madsenu končno vendar posrečilo dobiti vlak, ki ga je povedel v Carskoje Selo. Tam sta ga sprejela dva stara dvorna strežaja. Grad je bil čudovito izmrt, nobenega vojaka ni bilo videti in od obiskovalca se ni zahtevalo nikakih legitimacij. V gradu samem mu je stopila nasproti carica. Bila je v obleki bolniške strežnice, katero nosi že izza izbruha vojne. Imela je bolezen v hiši. Tako prestolonaslednik kot velike kneginje so zbolele na ošpicah in carica jim je sama stregla. Neposredno pred avdijenco si je umila lase, da ne bi še nadalje razširila bolezen. Bila je zelo bleda, a dostojanstvena, v pričetku nekoliko stroga. Počasi pa se je odtajala vedno bolj in bolj, ker ji je bila skrb za vojne jetnike zelo pri srcu in ker je bila v vseh teh vprašanjih zelo dobro poučena. Vedla se je nenavadno neprisiljeno. Ko je odpadlo dr. Madsenu nekaj slik in listin, se je hitro sklonila ter jih pobrala. Sploh se je ta danski obiskovalec zelo čudil njenemu miru ter srčni in plemeniti zahvali, ki jo je izrekla na koncu Danski za vse, kar je slednja storila v prilog bolnim Rusom. Vse to je napravilo na dr. Madsena globok utis.

Dr. Madsen pripoveduje tudi o otvorjenju petro-pavlovske trdnjavske ječe. To je bil samposebi nesrečen dogodek. Nad to bastilo carstva se je dvignilo rdečo zastavo in vrata celic se je odprlo. Tedaj so prihrumeli na dan politični jetniki, a ugodno priliko je porabila tudi velika množica navadnih zločincev, ki so se kmalu razpršili po mestu in pričeli pleniti. Oplenili so prav posebno trgovine dvornih dobaviteljev na Nevskem prospektu. Tam je videl dr. Madsen, kako je odstranila množica carskega orla iz grbov dvornih dobaviteljev. Orla so nato sežgali. Tudi z Zimske palače, s katere je vihrala rdeča zastava, so odstranili carske orle ali jih pa prevlekli z blagom.

Hotel Aoria je bil častniški hotel. Tam se je nahajala velika vinska klet z izvrstnimi vini in ta klet je bila seveda velik kamen spodtike. Ljudi je namreč jezilo, da so častniki kljub splošni prepovedi še vedno popivali in se veselili. Množica je vdrla v hotel ter prisilila častnike k predaji. To so skoro vsi častniki tudi storili s par izjemami, katere se je takoj postrelilo. Nato so spravili vse vino na cesto in ga izlili v jarek. Vojaki sami so dali tozadevna povelja. "Nikake pijanosti", so rekli. "o tem nočemo sedaj ničesar slišati." — Par zvitežev pa se je kljub temu odstranilo s par steklenicami pod pazduho, a večino vina se je vendar uničilo. Tudi tukaj je stala stvar tako: Nikake druhali, temveč prebivalstvo, ki je vedelo, kaj hoče.

Tekom teh kritič dni je mogel dr. Madsen opazovati tudi življenje in gibanje v duma. V poslopju dume se je nahajalo nič manj kot 2000 ujetih častnikov in drugih oseb. V predidvoru je ležalo poleg municije in orožja, katerega se je razdeljevalo med dijake, še veliko število klavne živine vsake vrste, krav, telet, svinj, kojih meso se je najbrž potrebovalo za prehrano velikega števila jetnikov in tudi članov dume. Ti člani dume niso zapustili duminega poslopja ter delali s polno paro. Povsod je bilo opaziti velikansko zmešnjavo.

Vi morete več zaslužiti.

ŽIVLJENJE JE DRAGO. ZATO SKUŠITE VEČ ZASLUŽITI.

Cel svet je odprt agilnim, marljivim in delavnim možem, dočim počasni in malomarni težko napravijo življenje. Ako ste celi dan na nogah postanejo noge utrujene, kar povzroči, da se pote, peko, dobe kurja očesa in odtise, da komaj čakate, da se odpočijete. Pa zakaj?

Zato, ker ne dobe noge in živci dovolj svežega zraka. Rabite **PEDISIN.** Pedisin hrani živce in drži noge mladne.

Ne dovoli, da se pote, da se utrudijo in zabrani odtisov ali kurjih očes.

Rabite Pedisin in ničesar drugega.

Velika škatlja za družino, zadostuje več mesecev in stane le $1.00. Pošljite takoj svoje naročila na:

GROWN PHARMACY
2812 W. 79th St
E. CLEVELAND, OHIO.

SEÑOR DON JOSE GUTIERREZ GUERRA.

Kje je sestra?

Prijateljem zabave.

V soboto zvečer, dne 12. maja, bo priredil naš znani Jugoslovanski Tamburaški Zbor

družinski večer

v dvorani gospoda Franka M r a k a, Graham Ave., corner Stagg Street, Brooklyn, N. Y. — Iz prijoznosti bo sodelovalo tudi izborno pevsko društvo "Brooklynski Zvon". Tamburaški zbor in omenjeno pevsko društvo sta porok, da ne bo nikomur manjkalo prijetne, domače in neprisiljene zabave. — Kdor ni prijatelj plesa, se bo lahko zabaval na kegljišču, kjer bo keglanje za lepe in vredne dobitke. — Za izborna jedila in pristne kapljice bo skrbel znani slovenski gostilničar

Frank Mrak.

Začetek ob osmi uri zvečer. — Pridite vsi kajti vsak bo zadovoljen! (Adv.)

Slučaj ločitve zakona.

Spisal **Guy de Maupassant.**

Branitelj gospe Chassel je začel govoriti:

Gospod predsednik,
gospodje sodniki!

Stvar, ki jo imam zagovarjati pred vami, se tiče bolj zdravništva kakor pravice in znači vse prej patologičen slučaj vsakdanjih pravd. Položaj se mi zdi na prvi pogled čisto enostaven.

Mlad, silno bogat človek s plemenito, vshičeno dušo, dobrega srca, se zaljubi v mladenko, v vsakem oziru lepo, več kakor lepo, obo ževanja vredno, tako ljubko, tako dražestno, tako dobro, tako nežno in krasno ter jo poroči.

Nekaj časa se obnaša proti nji kakor skrben soprog, poln mehkobe in nežnosti; potem jo zanemarja, ravna trdo z njo, zdi se, da se ga polašča nepremagljiv odpor, neodvračljiva mržnja. Nekega dne jo bije, ne le brez vsakega vzroka, temveč celo brez vsake pretveze.

Nočem vam podati slike teh čudnih, vsem nerazumljivih nastopov, gospodje. Ne bom vam slikal nicvrednega žitja teh dveh bitij, ne groznih bolestij te mlade žene.

Zadostovalo mi bo, da vas prepričam, ako vam prečitam nekaj odlomkov iz dnevnika, ki ga je pisal vsak dan ta ubogi človek, ta ubogi norec. Kajti tu stoji norec pred nami, gospodje, in slučaj je tem nenavadnejši, tem zanimivejši, ker spominja v mnogem pogledu na blaznost nesrečnega, nedavno umrlega princa, čudnega kralja, ki je vladal platonski na Bavieri. Jaz bi imenoval ta slučaj poetična znorelost.

Saj še pomnite, kaj se je vse pripovedovalo o onem nenavadnem princu. Dal je postaviti sredi najveličastnejših pokrajin svojega kraljestva naravnost pravljičnih gradov.

Istinita lepota stvarij in krajev sama mu ni nič zadostovala, spravljičil, ustvaril si je v svojih čudočudnih prostorih narejenih obzorij, ki jih je dobil od gledišč nih umetnarij, s spreminjajočim se razgledom, z naslikanimi drevesi, z bajnimi kraljestvi, kjer so bila drevesa od dragih kamenov. Imel je planine in ledenike, stepe, puščave z razbeljenim peskom od solnca; in ponoči, pod žarki prave lune, jezera, ki so jih razsvetljevale od zgoraj fantastične električne luči. Po teh jezerih so se zibali labodi, so drseli čolniči, dočim je orkester prvih svetovnih mojstrov polnil s poezijo dušo kraljevega norca.

Ta človek je bil čist, ta človek je bil devica. Ljubil je vedno le sanjo, svojo sanjo, svojo nebeško sanjo.

Nekega večera je vzel s seboj v barko mlado, lepo žensko, veliko umetnico, in jo je prosil, naj poje. Pela je, omamljena že sama od čudovite pokrajine, od sladko božajočih sapic, od cvetličnega vonja in od zamaknjenosti tega mladega in lepega kraljeviča.

Pela je, kakor pojejo ženske, ki se jih je dotaknila ljubezen, potem je padla izmučena, trepetajoča kralju na srce in je iskala njegovih ustnic.

Toda on jo je vrgel v jezero, zagrabil za vesla in dosegel obrežje, ne da bi se kaj vznemirjal, če so jo rešili.

Zdaj stojimo, gospodje sodniki, pred čisto podobnim slučajem. Naj vam sedaj samo še prečitam nekaj mest iz dnevnika, ki smo ga iztaknili v neki tajnikovi mizici.

* * *

Kako je vse žalostno in grdo, vedno enako, vedno odurno! Kako sanjam jaz o vse lepši zemlji, vse boljši, vse drugačni! Kako klaverem zrodek bi bil njih Bog, ko bi ta njih Bog živel, ali ko bi ne bil ustvaril drugih stvarij, drugod!

Vedno le gozdovi, mali gozdovi, reke rekam podobne, ravnine podobne ravninam, vse podobno in enakolično. In človek! .. Človek! Kaka grozna zver, podla, ošabna... in uporna!

Moral bi ljubiti, blazno ljubiti, ne da bi videl, kaj ljubim. Zakaj videti pomeni umeti in umeti pomeni zaničevati. Moral bi ljubiti in se omamljati z njo, kakor se človek upijani z vinom, da več ne ve, kaj pije. In piti, piti, piti, brez oddiha, noč in dan!

Mislim, da sem našel. Ona ima v vsej svoji osebnosti nekaj idealnega, kar ni od tega sveta in kar daje perutnice moji domišljiji. Ah, moja domišljija, kako vse drugačne, kakor so v resnici, mi kaže stvari! Njena polt je svetla, nalahko svetla, z lasmi, ki imajo neizrazljivih nijans. Njene oči so modre. Samo modre oči dvignejo mojo dušo. Visa ženska, ženska, ki živi na dnu mojega srca, se mi je prikazala v očesu, samo v očesu.

O, skrivnost! Kakšna skrivnost! Oko?... Vse vesoljstvo je v njem, ko ga gleda, ko ga odseva. Ono obsega vesoljstvo, stvarin bitja, gozdove in oceane, ljudi in živali, solnčne zatone, zvezde, umetnosti, vse, vse vidi, objema, prinaša vse; in še več je v njem, duša je v njem, človek, ki misli, človek, ki ljubi, človek, ki se smeje, človek, ki trpi! O, poglejte v modre ženske oči, one, ki so globoke kakor morje, izpreminjaste kakor nebo, tako sladke, tako sladke, sladke kakor sapice, sladke kakor godba, sladke kakor poljubi, in prozorne, tako jasne, da je videti skoz nje, da je videti dušo, modro dušo, ki jim daje barvo, ki jih oživlja, ki jim daje božanstvenost.

Da, duša ima barvo pogleda. Samo modra duša polaga vanjo sanj, ona se je napila svojega lazurja na valovih in v vsemiru.

Oko! Poglobite se vanj! Oko! Ono pije zunanje življenje, da hrani misel misel z njim. Pije svet, barvo, gibanje, knjige, slike, vse, kar je lepega in kar je grdega ter ustvarja iz tega ideje. In ko nas pogleda, nam da občutiti srečo, ki ni od tega sveta. Da nam preokušati to, kar nam bo vedno zagrnjeno; da nam razumeti, kako odurno blatna je istinitost naših sanj.

— — — — — — — —

Ljubim jo tudi radi njene hoje. Stopinja ptiča razodeva že perut, je rekel pesnik:

Če ona hodi, čuti človek, da je čisto druge pasme kakor navadne ženske, bolj lahkega, bolj božjega pokolenja.

— — — — — — — —

Jutri jo poročim... Bojim se, bojim se toliko stvarij.

— — — — — — — —

Dvoje živalij, dvoje psov, dvoje volkov, dvoje lisic blodi po gozdu in se sreča. Ena je samec, druga samica. Združita se. Združita se v živalskem nagonu, ki ju sili, da nadaljujeta pleme, svoje pleme, ono, čegar obliko, postavo, kretnje in navade imata onadva. Vse živali delajo tako, ne da bi vedele, zakaj. Mi tudi...

— — — — — — — —

No, da; s tem, da sem jo poročil, sem se pokoril onemu bedastemu nagnjenju, ki nas žene k samici.

Ona je moja žena. Dokler sem hrepenel idealno po njej, mi je bila neuresničljiva sanja blizu uresničenja.

Kakor je izbegnil trenutek, ko sem jo držal v svojih rokah, je bila samo še bitje, ki se ga je poslužila narava, da ogoljufa vse moje nade.

— — — — — — — —

Jaz ne morem več videti svoje žene, ko mi gre naproti in me kliče z usmevom, s pogledom, z rokami. Ne morem več. Menil sem nekoč, da me ponese njen poljub v nebo. Nekega dne je obolela na hipni mrzlici in čutil sem v njenem dihu tanko, tanko, skoro nečutno sapico človeške gnilobe. Bil sem razburjen.

O, meso, zapeljivo in živo gnojišče, zastrupljanje, ki hodi, misli, govori, gleda in se smehlja, cjer vrejo kali, ki je rožasto, lepo, skušajoče, goljufivo kakor duša.

— — — — — — — —

Zakaj čutijo samo cvetlice tako lobro, velike, krčeče ali blede cvetlice, kojih barva, nijanse stresajo moje srce in kalijo moje oči? Tako lepe so, s tako finimi, različnimi ter čutnimi sestavami, polodprte kakor udje, bolj zapeljive kakor usta ter votle, z zavihanimi, zobčatimi ustnicami, mesnatimi, potresenimi s semenjem življenja, ki ustvarja v vsaki posben parfum.

Množijo se brez skrbi za svoje neuničljivo pleme, one same na svetu, s tem, da trosijo naokoli božanstveno kadilo svoje ljubezni, vonjajoči pot svojega ljubimka, bistvo svojih neprimerljivih teles, obdarovanih z vsemi milostmi, z vsemi oblikami, ki imajo ketnost vseh barvil in zapeljivost vseh opojnih vonjav...

Izbrani odlomki šest mesecev pozneje.

...Jaz ljubim cvetlice, mič razen cvetlic, toda kakor čutna, dražestna bitja: noč in dan prebijem v cvetličnjakih, kamor jih zapiram kakor ženske v harem.

Kdo razen mene pozna sladkost, opojnost, trepetajoče, mesено, idealno, nadčloveško vzhičenje tega ljubimkovanja; in ti poljubi na rožasto meso, na rdeče meso, na belo meso, čudovito, raznovrstno, nežno, redko, fino, balzamično!

Imam cvetličnjake, kamor ne sme nikdo razen mene in onega, ki jih goji.

Jaz stopam tje kakor v kraj skritega veselja. Najprej korakam v visoki, stekleni galeriji med dvema trumama zaprtih, polodprtih ali razcvelih cvetnih vencev, ki se vzdigujejo od tal do strehe. To je prvi poljub, ki mi ga pošljejo.

Te cvetlice, ki krasijo vežo mojih skrivnostnih strastij, so moje služabnice in ne moje izvoljenke.

Pozdravljajo me na moji poti s svojim izpreminjastim leskom in svojim svežim dihom. Majčkene so, koketne, postavljene v osmero vrst na levi, in tako goste, da se zde dva vrta, segajoča do mojih nog.

Sree mi bije, oko se mi sveti, ko jih vidim, kri se mi vznemiri v žilah, moja duša zapolje in moje roke že trepečejo v koprnenju, da bi se jih dotaknil. Grem. Troje zaprtih vrat je na koncu te visoke galerije. Lahko izbiram. Tri hareme imam.

A najčešče stopim k orhidejam, mojim uspavajočim ljubljenkam. Njih soba je nizka, zatohla. Vlažni, gorki vzduh orosi kožo, povzroči, da grlo sope, da se prsti tresejo. Prišla so, ta nenavadna dekleta, iz močvirnih krajev, vročih in nezdravih. Zapeljive so kakor sirene, občutljive kakor ribice, čudovito bizarne, ubijajoče, strašne. Glej, zdijo se metuljčki z velikanskimi krili, z drobnimi nožicami, z očmi! Zakaj tudi oči imajo! Gledajo me, vidijo me, ta bajna, neverjetna bitja, vile, hčerke blagoslovljene zemlje, nečutnih sapic in tople luči, te matere sveta. Da, krila imajo in oči ter nijanse, ki jih noben slikar ne posname, vse čare, vse vrline, vse oblike, ki si jih je mogoče misliti. Njih naročje se boči vonjajoče in prozorno, odprto le ljubezni in bolj zapeljivo kakor vse žensko meso. Nepredstavljivi obrisi njihovih malih telese vržejo omamljeno dušo v raj idealnih podob in uživanj. Trepečejo na svojih stebelcih, kakor bi hotele odleteti. Hočejo-li odeleteti, priti k meni? Ne, to je moje srce, ki jih obletava kakor mističen, od ljubezni mučen samec.

Nobena živalska perut se jih ne more dotakniti. Sami smo, one in jaz, v jasni ječi, ki sem jim jo dal postaviti. Gledam jih in opazujem, divim se jim, obožujem jih po vrsti.

Kako so polne, globoke, rožaste, tako rožaste, da se ustne obrosijo s poželjenjem! Kako jih ljubim! Rob njih čašic je friziran, bolj bled kakor grlo, in venec se skriva v njih, skrivnostna usteca, vabljiva, sladkorna pod jezikom, ki kažejo in skrivajo nežne ude teh malih, božanstvenih stvaric, čudežnih in svetih, ki čutijo dobro in ne govorijo.

Včasih čutim za to ali ono nagnenje, ki traja tako dolgo kakor njeno bitje, nekaj dnij, nekaj večerov. Tedaj jo odnesejo iz obče galerije in jo zaprejo v majčken steklen steklen kabinet, kjer šepeče vodni curek po posteljici južne trave z otokov Tihega oceana. In jaz ostanem pri njej, razburjen, v vročici, ves izmučen, ker vem, da je njena smrt tako blizu, ker jo vidim venetі, medtem ko jo posedujem, ko srkam, pijem, ko jemljem njeno mlado življenje z neizrazljivo nežnostjo.

* * *

Ko je branitelj končal čitanje teh odlomkov je rekel:

"Gospodje sodniki! Dostojnost mi brani, da bi vam še dalj časa razkrival izpovedi tega ostudnega blazneža. Odlomki, ki sem vam jih predložil, menim, da vam bodo zadostovali v oceno tega slučaja bolnih možgan, v naši dobi histerične blaznosti in razvratne dekadence ne tako redkega, kakor se misli. Mislim torej da je moja varovanka bolj kakor vsaka druga ženska upravičena zahtevati ločitev zakona v izvanrednem položaju, ki jo silijo vanj neobičajne čutne blodnje njenega soproga."

Iz življenja mornarjev.

Spisal **J. W. Raylander.**

(Konec.)

"— Tommy, postojiva nekaj časa na vodi, dejal sem mornarju Tom Brooku. Potem naju je voda počasi prinesla do brega in tu naročim Tommyju, naj me počaka, kajti za četrt ure se zopet vrnem.

"Pristala sva potem baš kraj Monkey Hilla in tako sem moral iti preko pokopališča, ako sem hotel priti v bolnišnico. Tamošnje pokopališče je najgroznejše, kar jih je na svetu, kajti pri vsakem koraku je videti, da se ljudem v Aspinwallu zelo mudi pri pokopavanju mrtvecev. Vse polno krst je bilo le malo z zemljo pokritih in poleg tega se je videlo tudi vse polno grobov, v katerih ni bilo krst, temveč nekaj, kar je bilo slično dolgim in napolnjenim vrečam. Povsod je ležalo apno, take na grobovih, kakor tudi krog njih, toda tudi apno ni zamoglo odstraniti groznega smradu. V ostalem si pa sami lahko predstavljate, kako smrde mrtvci, osobito še, ako je vroče in ako ni niti najmanjšega vetriča."

Miller napravi pri tem grozen obraz, zmaja z ramami in izprazni z enim požirkom svojo čašo anisete.

"Ko pridem v bolnišnico, najdem na Jimovem prostoru drugega bolnika. Usmiljena sestra zapre oči ter prekriža roke na prsih. To sem naravno takoj razumel. Prijatelj je bil mrtev. Potem je sestra pokazala dva prsta. Tudi to se je vjemalo. V noči na četrtek je umrl.

"Deklica, ki je v svoji kuti izgledala prav lepa, mi je pokazala nekega strežaja, ki je govoril tudi angleški, v kolikor se zamore v Južni Ameriki nazvati par angleških besed angleščino. Toda strežaj me je razumel, zlasti še radi tega, ker sem mu dal pol dolarja. Prosil sem ga, naj mi pokaže grob prijatelja, kajti ako ne morem za njega nič drugega storiti, potem mu lahko preskrbim grob, ki bo vsaj nekoliko krščanski izgledal.

"— Vaš prijatelj še ni pokopan, kajti pokopali ga bomo nocoj ponoči. Število mrtvecev je bilo baš veliko in mi smo prisiljeni vedno po več mrtvecev skupaj pokopati, dejal mi je strežaj.

"— Kje ga pa imate? nadaljujem z izpraševanjem.

"— V mrtvašnici, odvrne strežaj in mi pokaže neko malo stavbo.

"— Pojdite torej z menoj in pokažite mi ga.

"— To je prepovedano. Njegovo truplo je že zašito, in ker je bolezen nalezljiva, je tudi nevarno iti v mrtvašnico.

"Njegov odgovor sem dobro razumel in radi tega mu ponudim še pol dolarja. Potem odideva in moj spremljevalec odpre vrata mrtvašnice, ali bolje kleti, kajti mrtvašnica je bila navadna jama, katero je pokrivala razpokana lesena streha. Iz mrtvašnice je tako zasmrdelo, da sem nehote stopil par korakov v stran. Ta trenutek je bil najgroznejši v mojem življenju."

Miller zopet zmaja z glavo ter prestane s pripovedovanjem.

"Mislil sem, da se boš kmalu utrudil, starček", reče končno Miller staremu godcu kraj vrat, ki je ves čas igral na svoje citre. "Evo ti še nekoliko drobiža za poboljšek, sedaj pa poskusi, ako zamoreš prenehati."

Starček je pa mislil, da je dobil denar vsled tega, da bi še dalje igral in tako je tudi konec Millerjevega pripovedovanja z godbo spremljal. Miller se pa za njega ni zmenil in je nadaljeval:

"Spočetka sem zamogel razločiti le par dolgih in belih predmetov, ki so ležali eden preko drugega, in v sredi vsega tega je bilo nekaj, ki je izgledalo, kakor kaka bela gora. Vse je izgledalo tako, kakor da bi tukaj mrtvece prevrnili iz kakega voza. Le nekoliko mrtvecev je bilo popolnoma pokritih.

"Še sedaj ne vem, kaj se je tedaj z menoj zgodilo, tako sem bil ogorčen, ko sem videl, kako se tukaj postopa z mrtveci. Da, dragi prijatelji, rečem vam, da se ne znam fino obnašati in tudi ne lepo govoriti, toda mrtvece sem še vedno spoštoval. V ostalem pa nihče ne ve onega, kar vedo mrtveci, in nihče ne ve, kaj zamorejo oni doseči. Bil sem žalosten in poleg tega tudi jezen. In ne da bi vedel, kaj počnem, sem zaklical, kakor da bi bil na krovu naše ladje: — Jim Lawson!

"Strežaj me takoj prime za roko, kajti nepopisno se je bal, da bi naju kdo ne našel v mrtvašnici. Toda v tem trenutku ga s komolcem tako sunem, da pade na tla, kajti dasiravno je bil glas le slaboten, sem vendar le slišal Jimove besede, ki so prihajale iz smrdljive jame, ko mi je natančno odgovoril:

"— Čolnar, Jim Miller!"

"So tudi njega zašili v vrečo?" vpraša Millerja zraven sedeči tovariš Joe. "Lopovi!"

Miller se oddahne in ne da bi odgovoril na to vprašanje, nadaljuje:

"Bil je tako slab, da ni mogel niti z najmanjšim prstom ganiti, toda spoznal me je takoj po glasu in je skušal govoriti. Potem sem ga prijel in odnesel k obrežju, kajti tehtal je jedva toliko, kakor kak otrok. Na poti sem tekel. Na pokopališču sem šel mimo njegovega groba, oziroma dolge jame, ki pa je bilo le par čevljev globoka.

"Tu sem dejal v šali: — V to jamo bi te položil, Jim, ako bi imeli danes zjutraj na vlačnem parniku kaj pare. — Toda Jim me ni slišal in tako sem mislil, da je v resnici mrtev. Ko sem ga položil v čoln, sem opazil, da je še dihal. Blago, v katero je bil zašit, in ono malo obleke, katero je imel še na sebi, smo ostavili na obrežju v grmovju. Potem sem ga pokril s svojo suknjo in Tommy mu je dal svoj slamnik na obraz, da ga obvaruje pred solncem, nakar sva tako hitro odveslala, kakor je bilo sploh mogoče. Šele ko smo ga položili pod prvo jamboro na ladji, se je pričel zavedati. Ponoči smo dobili nekoliko jugozapadnega vetra in vsled tega smo odpluli na prosto morje, ne da bi o vsem tem javili.

"Na potovanju — pluli smo v Port of Spain — postajal je Jim dan za dnevom boljši, in ko smo bili potem trideset dni v karanteni, postal je zopet tako dober, da je zamogel iti na konzulat, ko smo najeli dva nova mornarja. Tudi njega smo potem najeli v drugič iznova.

"Od tedaj naprej sva bila štiri leta skupaj in sedaj, kakor vidite, je mrtev!"

Miller obmolkne in nasloni glavo na roke. Enooki starček pri vratih preneha svirati, kakor da bi zapopadel, da nas sedaj ne sme motiti. Tako smo dolgo sedeli, ne da bi kdo spregovoril kako besedo.

Joe je prvi prekinil molk.

"Čolnar, kaj pa je bilo ono, ko ste prej dejali, da si je Lawson mislil?"

"Ah", odvrne Miller, "ko smo ga vprašali o čem je mislil, ko je bil v mrtvašnici, je dejal: 'Mislil sem, da sem mrtev, in potem sem se veselil, da bom končno vendar le še dosegel to, da dogotovim novo sprednjo jadro.' V tem trenutku je zaslišal, kako sem zaklical njegovo ime."

"Pojdimo tovariši", reče končno čolnar, "sedaj moramo na ladijo. Življenje je v resnici lepo, toda, kakor rečeno, življenje je prekratko in jaz menim, da med nami mihče ne more izjaviti, kakor pokojni Lawson, da..."

Potem je plačal pijačo, in ko smo odšli iz gostilne, sem videl, da je enookemu godcu še nekaj drobiža. Tako smo odšli vsi v luko, kjer je stala naša jadranka povsem tiho sredi vrišča, dočim je zastava vihrala na poldrogu.

Ko sem zvečer odšel na krov, da pokrijem zabojček za kompas, kakor tudi krmilo, je čolnar ravnokar potegnil zastavo navzdol. Lahek vetrič je lepo zastavo še enkrat raztegnil, tako da je bilo videti bele in rdeče proge z belimi zvezdami na sinjem polju. Opazil sem tudi, kako je čolnar, predno je odstranil zastavo, slednjo še enkrat potegnil na vrh jambora. Še enkrat se je v vsej svoji krasoti razvila in potem je počasi izginila navzdol.

Zdravje moč in krepost.

ZASTONJ

Zdravniška knjižica Kažipot k zdravju.

Ta knjižica pove enostavno, kako se nekatere bolezni, kakor je **sifilis** ali **zastrupljenje krvi, mozolji, kožne bolezni, stare rane, kapavica, živčna slabost, moška onemoglost, semenotok, mehurne in ledvične teškoče, nalezljive** in druge moške ter ženske bolezni na spolno-urinarnih organih, vspešno zdravijo **privatno doma** in z **majhnimi stroški.**

Pove tudi o našem vspešnem zdravljenju drugih bolezni, kakor so **nerednosti želodca** in **jeter, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha** in slične teškoče.

ALI TRPITE

na katerem izmed sledečih simptomov: bolečine v križu, bolečine v zgibih, glavobol, izguba apetita, kisloba v želodcu, povračanje hrane, bljuvanje, žolčno riganje, nečist jezik, smrdeča sapa, izguba spanja, slabe sanje, slabost in nagla razburjenost, nervoznost in razdraženost, onemoglost ob jutrih, črni kolobarji pod očmi, sramežljivost in izogibanje družbe, nemarnost, bojazen in srčna tuga? — Ti simptomi so znamenje, da vaš telesni sistem ni v redu in da potrebujete zdravniških nasvetov in pomoči.

Naša **brezplačna knjižica** vam pove dejstva glede teh simptomov in teškoč; pove vam tudi o našem zdravljenju, ki pomaga moškim do **zdravja, moči** in **svežosti, da so zopet možje.** Zaloga znanosti je in vsebuje nasvete in podatke, katere bi moral znati vsak moški in vsaka ženska, posebno pa tisti, ki se nameravajo ženiti. Iz nje lahko spoznate vzroke svojega trpljenja in kako bi se vaše teškoče obvladale. Čitajte to knjižico, **kažipot k zdravju,** in okoristite se z nje.

Pošljite ta kupon še danes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 51000 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Cenjeni doktorji:—Pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštnine prosto.

Ime .....

Stev. in ulica ali Box No. .....

Mesto ..... Država .....

KISLO MLEKO.

V vročem vremenu, kadar odpove tudi ledena omara, se večkrat kljub vsej pazljivosti skisa mleko. V kislem mleku so gotove bakterije spremenile mlečni sladkor v kislino, ki izpreminja kazein ali sirno snov, vsebovano v sladkem mleku, v tekoči obliki, v trdno tvarino, ki pušča za seboj kiselkasto in motno vodo.

Kislo mleko je za prav majhne otroke sicer neporabno, a vsebuje za ostalo družino veliko redilnih in lahko prebavljivih snovi.

Kislo mleko, ki se ni še popolnoma strdilo, tvori zelo dober pridatek pri peki. Pri uporabi kislega mleka pa je le treba vedeti za skrivnost, kako nevtralizirati ali napraviti neuplivno kislino. To se zgodi potom primernega dodatka sode. Čajna žličica sode na čašo kislega mleka bo ponavadi zadostovala.

Vsaka gospodinja pozna upliv, ki ga ima nekoliko jesiha ali limonove kisline na vsajalni prašek, ki ni nič drugega kot dvojno ogljeno kisli natron ali Bicarbonate of Soda. Plini, ki so oproščeni vsled mešanja teh dveh substanc, povzročajo znano šumenje ali kipenje. Isti proces se vrši tudi pri pečenju, če se testu pomešanemu s kislim mlekom, doda nekaj te sode. Oproščeni plini napihnejo testo ter ga napravijo lahkega. Gospodinje si lahko na ta način prihranijo stroške za dragi vshajalni prašek.

Importirane Franz Lubasove harmonike

so razprodane. Imel bom zalogo zopet po končani vojni, ter se za pozneje rojakom priporočam.

Kupujem, prodajam in popravljam stare rabljene harmonike po dogovoru; izdelujem nove KOVČKE po $6.00 ter nove mehove od $6.00 do $10.00. Delo trpežno in zanesljivo.

Alois Skulj,
323 Epsilon Place, Brooklyn, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

STENSKO MAPO CELE EVROPE $1.50

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA $1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO, CENA JE 15 CENTOV.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Slovenci o Wilsonu.

"Edinost" piše z dne 4. II.: — Razlog, zakaj se zavezniki borijo nadalje in zakaj da ne sprejmejo ponudbe za mir, so narodnostni principi. Zavezniki se ne bore radi ekonomskih vzrokov, ne radi imperialistične strasti, ne radi hlepenja po tujem ozemlju, om se bore za osvoboditev malih narodov iz politične sužnosti. Edino ta razlog je potisnil zaveznikom meč v roke. Ako je ta razlog resničen.. (nekaj zaplenjenega), potem moramo priznati, da se zavezniki bore za pravično in pošteno stvar. Ali kako pa izvedejo zavezniki svoje namene? Italija ga na primer izvede tako, da vzame Slovencem svoje šole, izpodrine slovenski narod iz javnega in političnega življenja. Ona zatira furlanske Slovence na najbrutalnejši način, ne dovoli jim slovenskih šol, niti slovenskih duhovnov, v cerkvah se ne sme pridigati v slovenščini. Kako hoče ona urediti narodnostno vprašanje glede malih narodov?

Wilson je proglasil v svojem govoru narodnostni princip. Omislil si ga je pod okriljem političnega principa. Ako ga mi natančno razumemo se v prvi vrsti tiče avstrijskega problema. Wilsonov program je program vseh avstrijskih narodov, ki zahtevajo, da se v tej državi izvede narodnostni princip doslovno brez kakih klavzul, radi katerih bi nastale kake podrejenosti, da se izvede do poslednjih konsekvenci, da so vsi narodi v tej državi enakopravni brez razlike vere, jezika ali narodnosti. Mi zahtevamo, da se na tej podlagi reši avstrijski narodnostni problem. — (Pol stopca zaplenjenega).

"Slovenec" z dne 26. I. piše: — Mi se danes še ne moremo natančno baviti Wilsonovim govorom ampak hočemo reči samo tole: — Wilson je govoril bolj kot idealist Wilson je razlagal narodnostni princip na svoj način. On se ni veliko oziral na versko-moralno stran naroda, ampak se je oziral na etnografske razmere po državah, v katerih žive razni narodi pomešani med seboj.

Wilson je v svojem govoru pokazal, da je cilj Združenih držav ameriških, da pokažejo človeštvu pot svobode. Brezmiselno je sanjati o zvišeni misli, da nastane po tej strašni vojni svetovni mir. Onih močnih sil človeštva — o katerih govori Wilson — ni, in jih tudi on ne bo vstvaril s svojim lepim govorom o svetovnem miru prijateljstvu in narodnem združenju. Mi poslušamo njegove govore ampak verujemo jih pa ne.

Kako upliva gozd na hitrost vetra?

Znano dejstvo je, da gozd in na je še tako majhna skupina dreves, izdatno upliva na moč vetra ali kot pravi narod, "da ga ustavi". Znanstveno pa dosedaj tega še niso preiskusili in izračunali na kak način se to zgodi. Vodja rumunske vremenske opazovalnice profesor Murrat je pričel to stvar preiskavati. Za mesto svojih preiskavanj si je izbral najbolj vetrovni del cele Rumunske, okolico gozda pri Gimpaty. Gozd Gimpaty krije površino 70 hektarjev ter obstaja skoro izključno iz akacij, ki so stare povprečno 35 let ter visoke po deset metrov.

Veliki upliv, katerega more izvajati gozd na veter, je zmanjšanje vetrovne sile med skupinami dreves. Zmanjšanje vetrovne sile je opaziti tudi za gozdom samim 50 metrov za gozdom je mogoče ugotoviti oslabljenje za tri do dvanajst kilometrov na uro. (Kot znano se računa moč ali silo vetra po številu kilometrov, katere pusti veter za seboj v času ene ure pri enakomernem toku. Kot pri železniških vlakih se govori torej tudi pri vetru o urnih kilometrih). — Zmanjšanje sile vetra je v enakem razmerju opaziti tudi še sto metrov za gozdom. Nato pa pojema to zmanjšanje in 500 metrov za gozdom je dosegel veter zopet svojo prvotno brzino, to je hitrost ki jo je razvijal pred gozdom.

Nemški otroci na Nizozemskem.

Pet sto otrok z Dunaja se je zredilo skoro po deset funtov, ko so bili nekaj tednov na Nizozemskem. Tudi iz Nemčije pošiljajo otroke na Nizozemsko, da se nahranijo, ker trpe v Nemčiji pomanjkanje. Dosedaj jih je šlo čez mejo več kot 1,200.

Prepojevalna sila Rusije.

Nek odličen Rus, ki se mudi sedaj v Ameriki, je izjavil naslednje glede Rusije kot bodoče sile v zadevah sveta:

— Ne dajte se varati z mislijo, da je izgubila Rusija svojo silo pozitivnega dela, ker se je razbilo organizacijo, ustvarjeno od avtokracije. Ekspenzijska sila Rusije temelji na njeni velikanski asimilacijski zmožnosti in njenem ogromnem naraščanju prebivalstva. Kamorkoli gre Rus, ostane tudi Rus. Plemenske granice Rusije se pomikajo naprej z njenimi otroci.

Ta Rus je pravilno označil prvo značilno točko ruskega naroda. — Način naziranja Rusov je intenzivno ruski. Vsak Rus smatra svoje plemensko ime kot istovetno ali istopomembno s civilizacijo in napredkom.

Na Ruskem se nazivlje divjo raco "raco". Udomačeno raco pa se imenuje "rusko raco". Les v zemlji ali štor se imenuje "les". Žaganice ali hlode pa se imenuje 'ruski les'. Proces izboljšanja in naj se vrši to pri divji raci ali pri lesu, se izraža z besedo, ki označuje sprejem dotične stvari v rusko narodnost.

Izobraženi Rus ima v sebi nekaj zavestnega imperijalizma starega Rimljana. On smatra Rusijo delišem cesarskega Rima. Kot Rimljan je tudi on dobrovoljno popustljiv napram podjarmljenim narodom ali veram. V Turkestanu postane ruski uradnik, kolonist ali trgovski agent brat in tovariš Turkomana. V Armeniji postane brat Armenca, V Mongoliji Mongolca in v Tibetu Tibetanca.

Angleški uradnik v Egiptu, Indiji ali Perziji drži samega sebe visoko nad domačim prebivalstvom. Njemu so podrejeni ljudje "domačini" ali "natives". Rus pa nikdar ne kaže svoje narodnostne superijornosti. Domačine pritegne takoj v službo vlade. Azijatom je dovoljeno povspeti se do najvišjih državnih služb. Bagration, eden največjih ruskih generalov tekom Napoleonskih vojn, je bil Armenec. Loris Melikov, ki je izdelal načrt za osvobojenje tlačanov za časa vlade Aleksandra II., je bil tudi Armenec. Pozzo di Borgo, veliki ruski diplomat, je bil Italijan. Rusija je tudi imela svoje Cassini-je Paleologe in Napoleone. V svoje namene je stalila vsa človeška plemena na svetu. Napravila je Ruse z Francozov, Italijanov, Nemcev Burjatov in Kalmikov.

Stari Rim je poznal običaj, ki je označeval njega imperijalistični način ekspanzacije, penetracije, ne potom meča, temveč s pomočjo živih ljudi. Vsakih sedem let se je poslalo iz Rima veliko število mladeničev in otrok, ki so imeli nalogo obljuditi vasi, v katerih ni bilo nič Rimljanov. Te mlade armade so uspešno izvajale proces mirne penetracije.

Ta nagon penetracije, asimilacije ali rusificiranja leži globoko v ruski krvi. Pod uplivom tega nagona so se meje ruskega plemena stalno pomikale naprej, preko cele Azije, od Urala do Vladivostoka.

Ameriška asimilacijska sila je največja na celem svetu. Za Ameriko je Rusija najbolj pozitivna in raditega najbolj asimilacije zmožna dežela na svetu. Izjaviti, da se je pohod Rusije ustavil z odstranjenjem dinastije Romanovičev, se pravi napraviti veliko napako v presodku.

Kozaška ali republikanska mora Rusija nadaljevati svojo pot ki jo vodi do ene izmed kontrolnih sil v zadevah tega sveta.

Razne zanimivosti.

Japonska ima zaznamovati velikanski napredek v svoji transportni trgovini. Ta napredek je tak, da je samo ena parobrodna družba zaslužila v drugi polovici leta 1916 nad $6,000,000. Japonske ladjedelnice so ponudila na prodaj v Angliji parnike, ki se jih je zgradilo v zadnjem času. Neka velika parobrodna družba namerava zgraditi v prihodnjih petih letih 380,000 ton, kar bo stalo 52 miljonov dolarjev. Skupno število ladij, katere se bo zgradilo to leto na Japonskem, znaša 81 s skupno tonsko vsebino 350,000 ton.

*

Pristojbno za uporabo Sueškega prekopa se bo zvišalo od 1. julija naprej. Ta bo znašala za naložene ladje 8.50 frankov ($1.64) za tono in za balastne ladje 6 frankov ($1.16) za tono.

V pasti

Francoski spisal **Paul Bourget.**

To povest so mi pripovedovali že pred več leti pri gostoljubni mizi neke izvrstne žene, sedaj že mrtve, ki se je z veliko strastjo pečala s slovstvom, velikim in malim, z akademijo in Bohemi z zmagoslavci v Comedie-Francaise in v Theatre Libre, s pisatelji na velikem, krasnem papirju in z onimi na navadnih plakatnih plakatnih listih. Ti gospodje so se gnetli pri njenih bogatih gostijah. Bila je to duhovita dama in vročega srca. Kaker v dokaz za to je ob priliki vprašala nekega dramaturga:

"Vi mislite slikati literarni salon, zakaj si niste izbrali mojega v ta namen?"

Tudi sicer je bila dražestna ta mestna gospa, ki je imela malo skupnega z gostiteljicami svoje vrste. Kakor da bi jo še gledal pred seboj: njen obraz je bil kakor obraz stare tete iz davnega repertoirja, njene oči duhovito žareče, tako se je vsedla k mizi in postavila predse velik zvonec. Zvonila je ž njim z vso silo kakor kak bourdon, kadar je hotel kak posebno odličen gost govoriti. Pripoveduje se, da jo je nekdaj neki hudomušnež zelo potegnil; pripravljal se je, kakor da bi hotel govoriti ter ji je namignil, da naj po svoji glasni navadi napravi mir.

"Oj, gospa, saj bi ne bilo treba s tako silo zvoniti, jaz sem samo hotel poprositi za skledico s spinačo."

Druga navada je bila pri njenem omizju, da so pričetkom obeda določili snov, o kateri naj se razvija pogovor; in tako je nastala še druga pripovedka, ravno tako malo gotova kakor prva.

"Kaj je vaše mnenje o krvoskrunstvu?" vpraša hišna gospa nekega slovečega romanopisca.

"Moj Bog, gospa, danes sem pripravljen samo za razgovor o prešestvu!"

Dovtip ni napačen. Sploh pa razgovori, po katerih je hrepenela ta pogovorov žejna gospa, niso ili tako opolzli, kakor bi dandanes rekli. — Razno so ugibali danes, o čem naj se to pot razgovarjajo, končno so se odločili za predmet, izražen z besedami:

"Et c'est double plaisir de tromper un trompeur." (Dvojno veselje je: oslepariti sleparja.)

Pri tem obedu, na katerem so se zbrale sloveče glave iz Pariza, bi se bili tudi o tem razgovarjali, kakor na Sorbonni, ko bi ne bil prišel vmes neki gledišni igralec, ki je bil tudi slučajno povabljen. In to, kar je ta povedal, hočem sporočiti, in sicer brez razgovora samo njegovo poročilo, ker dejstvo je več vredno nego deset suhoparnih teorij.

. . . "Ali mi dovolite, milostna gospa, da vam povem o nekem nenavadnem dogodku, ki sem bil tudi jaz vanj zapleten, in ali mi dovolite tudi vi, gospod predsednik?"

Z zadnjimi besedami se je obrnil k prvaku tega akademičnega kosila. Temu so vsi pritrdili in tudi zvonec gospodarice je podkrepil ta sklep.

"To se je dogodilo v Nici zadnjo zimo v neki precej nizki družbi. Ko sem došel v Nico, so ljudje tam govorili le o tem, kako nečuveno srečo ima pri igri neki ruski princ in da si je napravil veliko premoženje. On je nažel — tako govori igralec — kakega pol milijona pri dramah igralnega kluba. In res so bili obrazi okoli igralnih miz zelo temni kljub lepemu predpustu. No, pa ne vsi. Med nesrečnimi igralci vzbudil mi je že prvi večer, ko sem bil navzoč pri tej bajni igri, posebno pozornost eden najbolj slovečih državljanov, ki se kakor kosmopoliti love in spremljajo v določenih dobah po tej Cosmopolis iz Aix-les Bains v Saint-Moritz, iz Londona v Rim, iz Biaritza v Pariz, iz Kaire v Monako, sploh po vseh mestih razkošja, kjer je bila kako sezona, to se pravi, kjer se fino jé, potratno zapravlja, kjer je veseljaška družba in igra. Tudi ime tega gospoda vam lahko povem. Imenuje se Robert Darsy. Lepo zvoneče, nekako plemenitaško ime, kaj ne da, res priimek kakor nalašč za kakega svetovnega sleparja. In mož ima tudi obraz za svojo trgovino. Njegova starost se težko določi. Za kakih 35 let bi bil zelo dognan, za 50 dobro ohranjen. Obraz mu je ovenel, suh in drzen, kakor kakega velikega gospoda ali pa drznega vsiljivca. Posvalkan je kakor kak diplomat — ali zvijačnik. Toda jaz ne maram vzbujati več vaše radovednosti, zato povem na kratko, da se ta lahkoživi diletant peča prav posebno z oderuštvom. Darsy je docela moderna posebnost te vrste, nesmrten, kakor zapravljivost in neprevidnost: on posoja denar na štirinajst, dvajset, šestdeset odstotkov in še čez. In to svoje umazano rokodelstvo zna tako skrivati pod plaščem lahkoživca, da bi o njem tega nikakor ne verjeli, če ga vidite, tudi če vas bi kdo na to opozoril. Vi bi rekli, kakor sem jaz rekel ta večer, opazujoč ga, kako vnemarno je gledal denar, ko ga je bankir odščipaval sedaj enemu, sedaj drugemu in ga spravljal.'

"Čudno!... Da star, skušen igralec, kakor je Darsy, le naprej igra, četudi vidi, da ga je sreča popolnoma zapustila."

"In to tudi pripovedujejo, da posoja le na kratke obroke... To je čisto navaden snob, izvržek, ki bi se pa vendar drugi dan rad lepega kazal pred svojimi nespametnimi tovariši. Čul sem, da je rekel: "Včeraj sem v klubu igral z Borisom — in izgubil!" Potem je pristavil: "Kaj? Vi ne poznate Borisa? Stričnika velike kneginje Vere?" In vsuli so se name še drugi naslovi. Ta malovrednež se je bahal s tem, da je v zvezi s knezi..."

"Nisem si mogel tega pojasniti, bil sem kakor otrok, dasi sem znan na borzi in po boulevardu že četrt stoletja. Toda kmalu se mi je vse to razjasnilo. Med stalnimi gosti pri tej igralni mizi opazil tudi krasnega mladega človeka, sina enega izmed mojih tovarišev pri gledališču. To je bil René, dovolite, da vam povem samo njegov priimek. Ženil se je in zelo bi ga obirale matere in stare matere, ko bi vedele, kar vam hočem o njem povedati. To niso bili cekini, ki jih je pokladal na zeleno mizo kakor drugi. To so bili visoki in trdni denarni papirji. Kadarkoli je bankir obrnil številko, vztrepetal mu je obraz in kar obupno je pogledal, ko je imel pred seboj samo še zadnji dragoceni papir. Vrgel ga je na mizo in si ni mogel, da ne bi zaječal, ko mu je neizprosna mreža ugrabila tudi to zadnje imetje. Vstal je. Bal se je zanj, ko sem ga videl vsega razburjenega, in odločil sem se iti za njim, da ga dohitim na potu."

"Šestnajstkrat po vrsti sem stavil včeraj", dejal mi je, ne da bi se čudil, da sem se mu pridružil in ne da bi kaj novic hotel vedeti o očetu. "Pomislite, šestnajstkrat danes. Pri dveh igrah sem ob trideset tisoč frankov."

"Trideset tisoč frankov ste zaigrali?"

"Dvajset tisoč", je popravil, "toda moral sem igrati. Nikdo ni še izgubil devetnajstkrat za povrstjo nikdar še, nikdar... Deset tisoč frankov včeraj, deset tisoč ravno sedaj. Rekel sem vam, da sem izgubil trideset tisoč, ker sem moral v nadi, da jih dobim nazaj, za teh deset tisoč frankov, ki sem jih izposodil, podpisati menico za dvajset tisoč frankov... Ah, denar v Nici je drag!..."

"Torej sto od sto", rečem, "no, lepa reč!"

"In zato sem moral Darsyja še lepo prositi, ker na to kanaljo sem se moral obrniti... In ta vam je sedaj na lovu za drugimi žrtvami. On ima dober nos za igralca in kar preži na svoj plen. Ali veste, da je začel to svojo nesramno špekulacijo pred dvema letoma z glavnico stotisoč frankov in je sedaj štirikratni milijonar? On prav priprosto proračunava. On daje na podpis samo takim kakor sem jaz, o katerih je prepričan, da plačajo. Pri drugih pa zahteva poroštva. Ženskam na priliko posoja samo, ako mu zastavijo kake dragocenosti, pri katerih se on dobro spozna. Naložen ima denar v veliki palači v ulici de la Paix. Vsakdo ve, kaj je s tem človekom, a vsi se delajo, kakor bi ne vedeli, da je nizkoten oderuh. Šele jaz, prvi... Ah, če prebolim kdaj to bolezen za karte, tedaj vam zagotovim, da mu nagodem tako, da je nikdar ne pozabi... Medtem pa bo treba v Pariz, da si oskrbim in častno rešim svoj podpis. V enem letu, v štirih obrokih moram poravnati svoj dolg. Vi me vsaj ne boste izdali pri mojem očetu? Zagotavljam vas, da se ne bom več vmešaval v take reči; sedaj vem, kaj je igra... Toda šestnajstkrat pasti včeraj, devetnajstkrat danes — no tega še nikdo ni nikdar videl... Če bi ne vedel, da ima Boyard, ki je zaklical banko pri igri, milijon rubljev rente, mislil bi na sleparijo... Zbogom! Jaz se odpeljem še to noč. Gospod Darsy bi zahteval dvesto od sto, če bi ga zopet prosil za kak predujem... Tukaj jaz nisem več mogoč to leto; hiteti moram domov in zato porabim prvi brzovlak..."

"Tri dni po tem razgovoru, pri katerem ste se prepričali, da sta si igra in mladost v vednem nasprotju, bil sem zopet ob isti uri v isti dvorani. Darsy je bil še vedno tukaj in je še zmiraj igral. Sedaj sem šele prav spoznal njegove temne oči, ki so švigale kakor blisk naokrog. Boyard — kakor je rekel moj mladi prijatelj — je še vedno vodil banko. Sedaj je izgubil, kakor se je obrnil. Jutri, morda že čez eno uro bode moral tudi on pomoči iskati pri neizprosnem posojevalcu. On bi pa vzel na posodo pod istimi obrestmi, kakor ta neumni škorec René, in sicer ne deset tisoč, ampak sto, morda dvesto tisoč. In jaz sem požrešnemu Darsyju bral na obrazu, kakor da bi bil že gotov, da v kratkem napravi to izvrstno kupčijo. Obenem pa se je še udeleževal igre, seveda — značilno — z najmanjšimi zneski, ker je videl, da imajo igralci smolo. Tako živo sem se zanimal za ta za naše razmere pomenljiv prizor, da sem se ta večer pridružil tovarišu slikarju Leonu Bordinu. Morda vam je znano, da se kot portretist posebno razume na karikature. Opozoril sem ga na oderuha z namenom, da bi se zmaščeval nad tem zopernim človekom zaradi Renéja in drugih njegovih žrtev. Hotel sem pripraviti slikarja do tega, da naslika one grde skrite poteze, ki se kažejo na njegovem obrazu

"Saj so mi že pripovedovali o tem Darsyju, pa nisem mogel prav verjeti. Torej je le res! Sicer pa kadar se ne pazi, glejte sedaj, kakšna je ta glava! Kake čeljusti! Kakšne oči!..."

Potem pa se je za par hipov zamislil in strmel vanj neprenehljivo, kakor da v duhu slika tega plemenitega človeka. Naenkrat mi pa reče:

"Ti si mi pravil, da on rad posojuje na dragocenosti. Srbi me, da bi mu eno zagodel, kakor sem jo čital v zanimivih spominih, ki jih je napisal M. d'Estournel. Ti jih morda ne poznaš. To je zgodovina o neki slepariji v Rimu in ko sem jo bral, žal mi je bilo skoro, da sem pošten človek, tako lepo bi bilo človeka speljati na led. Toda sedaj je prilika ali pa nikoli. Poslušaj! Ne! Jaz ti tega ne bom pripovedoval, oskrbeti ti hočem iznenadenje. Samo obljubi mi predvsem, da me o tem nič ne izprašuješ in potem da mi pomagaš! Pa bodi čisto miren, s tem se ne obvežeš za kdovekaj in jaz ti pa obljubim, da v kratkem, koncem tedna, morda še poprej, če se mi posreči, dobi ta dobri René brez plačila nazaj menico za deset tisoč frankov, za katero ga je ta nesramnež prisilil, da jo je podpisal za obresti. Deset tisoč frankov mu je Darsy izplačal, te mu je dolžan in te naj mu tudi plača. Da, pokažem mu, kaj se te pravi: jemati obresti sto od sto! Toda opozorim te, da mu napravim precej resno šalo."

"Resno! S takim lopovom?... Torej le prični in računaj name. Jaz te zagotovim, da te ne bom ničesar izpraševal in da ti bom pomagal, kolikor bom le mogel. Ali si zadovoljen?"

"In da me ne boš dolgočasil s kako moralo?..." je nadaljeval.

"In da te ne bom nadlegoval z nikako moralo", odgovorim mu z nasmehom.

Z Bordinom sva se tikala. Seznanila sva se pri igri in znano vam je, kako se je rad jezil. Imel pa je v svojih žilah nekaj poljske krvi. Njegova stara mati je bila komtesa Gorka. Odtod je najbrže podedoval, da se je znal tako umetno zakrivati. Govoril mi je o šali. Pričakoval sem zato, da bom priča kaki posebno zapleteni šali, pri kateri se bo ta vajenec pokazal dovršenega umetnika. Motila me je samo beseda sleparija in pa ta njegova sila, s katero mi je že naprej prepovedoval, da mu ne smem ničesar očitati. Zato sem bil še bolj radoveden. Obljubil sem mu, da njega ne bom nič izpraševal, obljubil mu pa nisem, da bi tega ne smel sam uganiti. Kakor hitro sva se ločila, sem zato takoj stopil v več knjigaren povprašat, če imajo knjigo o spominih d'Estournelovih, odkoder je hotel porabiti neko epizodo. Toda knjige nisem nikjer dobil. Zato nisem ničesar vedel o namenih svojega tovariša, dokler ga nisem drugi dan dobil pri kosilu.

"Nnekaj sem že dosegel", je pričel, "danes zjutraj sem se mu predstavil na izprehodu. Nisem sicer ponosen na to, toda sedaj sva že najboljša prijatelja na svetu. Zaupal sem mu, kak strah imam pred hazardnimi igrami, ki so me že dobro "ogrevale" — to je žal le preveč res —, da pa še vedno rad igram navadne igre, zlasti whist. Ni mi seveda treba praviti, da sem se o vsem tem poprej poučil. Darsy je vsak dan popoldne ob petih prihajal v klub, kjer je igral whist do sedmih. In če ti hočeš, bo on danes z nama igral."

"Vendar pa ti ne zahtevaš od mene, naj ga jaz oskubem da vrnem mladenu Renéju njegovih deset tisoč frankov", rečem v šali.

(Konec prihodnjič.)

Iščem svojega brata FRANKA ZATKOVICH, podomače Čareteov, št. 52 iz Račice (Novi grad) na Primorskem. V Ameriki biva že kakih sedem let in je oženjen s Poljakinjo. Kakor sem čul, se nahaja nekje v W. Va. ali pa v Clevelandu, Ohio. Prosim, da se mi javi, ker poročati mu imam nekaj važnega. Mrs. Mary Plešovec, Box 104, Hastings, Colo. (8-10—5)

Dr. KOLER,
638 Penn Ave., Pittsburgh' Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik. Specijalist v Pittsburghu, ki ima 18letno prakso v zdravljenju tajnih moških bolezni.

Sifilis ali zastrupljenje krvi zdravi s glasovitim 606, ki ga je izumel dr. prof. Erlich Ce imate mozolje ali mehurčke po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčistil vam bo kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se naleze.

Izgubo semena nenaravnim potom, zdravim v par dneh, kapavec ali triper in tudi vse druge posledice, ki nastanejo radi izrabljivanja samega sebe.

Bušenje cevi, ki vodi iz mehurja ozdravim v kratkem času. Hydrocelo ali kilo ozdravim v 38 urah in sicer brez operacije.

Bolezni mehurja, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri spuščanju vode, ozdravim s gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine, otekline, srbečo, škrofle in druge kožne bolezni, ki nastajejo vsled nečiste krvi ozdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

NEGUJTE SVOJE LASE

Uspešno zdravstveno zdravljenje brezplačno za stare in mlade OBEH SPOLOV

Ali vam spadajo lasje? Ali vam lasje postajajo prehitro sivi? Ali so vaši lasje suhi, razklijani ali lepljivi? Ali imate luske, vas srbi glava ali imate izpuščaje? Ali ste plešasti ali pa počenjate biti?

Ako trpite od katere gori imenovane bolezni, pričnite se takoj zdraviti, ker vsako odlašanje je lahko nevarno. Pišite takoj po našo ilustrovano knjigo.

"Resnica o laseh"
(napisana po glasovitem evropskem specialistu)

PROSTO ZDRAVLJENJE.

Mi vas hočemo prepričati na naše lastne stroške, da zdravljenje s "Calvacura" ustavi izpadanje las, odstrani luske in izpuščaje na glavi in pospeši rast las. Mi vam pošljemo $1.00 vredno škatljo Calvacura štev. 1 skupaj z gori omenjeno knjižico "Resnica o laseh", ako nam pošljete 10 centov v srebru ali v znamkah za pokritje poštnih stroškov in svoje ime in natančen naslov.

Izrežite spodajšnji kupon in pošljite ga še danes na Union Laboratory, Box 567, Union, N. Y.

UNION LABORATORY, BOX 567, UNION, N. Y.
Priloženo vam pošiljam 10 centov v pomoč za poštne stroške. Prosim pošljite mi takoj svojo $1.00 Calvacura štev. 1 in knjižico "Resnica o laseh". (Ta kupon priložite pismu.)

Čistoča je pol življenja.

Ta stari pravični pregovor se upošteva največ pri čistih neponarejenih pijačah, katere morete dobiti po najnižjih cenah le pri stari krajanski tvrdki: MORRIS FORST COMPANY.

Cene nekaterih pijač;			galona	
Belo ali rdeče žitno žganje		$2.00	do	$4.00
Brinjevec, gin	$2.50	3.00	$3.50	4.00
Čisti fini špirit		3.00	3.50	4.00
Fini rum	2.00	2.50	3.00	4.00
Kummel, kimel	2.00	2.50	3.00	4.00
Slivovka		2.50	3.00	4.00
Tropinjevec		2.50	3.00	4.00
Port vino		2.00	2.50	3.00
Fino belo ali rdeče vino od		1.00	do	3.00

Pri naročilu od $5.00 ali več plačamo ekspress. Na vzhod do New Yorka in zapad do Chicaga. Naročila odpošiljamo še tisti dan, ko jih dobimo. Pišite takoj po cenik na naslov:

Morris Forst Company,
JOŽEF HOROWITZ, predsednik
300 Smithfield St. Pittsburgh, Pa.

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblaščeni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Naročnina za "Glas Naroda" je: za celo leto $3.50, za pol leta $2.00 in za četrt leta pa $1.00. Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto, katero je prejel in jih rojakom priporočamo.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Skrabec.
Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.
Pueblo, Colo.: Peter Culig, John Germ, Frank Janesh in A. Kochevar.
Salida, Colo. in okolica: Louis Costello.
Somerset, Colo.: Math. Karbely.
Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
Aurora, Ill.: Martin Jurkas in Jernej B. Verbič.
Chicago, Ill.: Jos. Bostič, Jos. Bilsh in Frank Jurjovec.
Depue, Ill. in okolica: A. Mežnarič.
Joliet, Ill.: Frank Bambich, Anton Bambich, Frank Laurich, A. Oberstar in John Zaletel.
La Salle, Ill.: Matija Komp.
Livingston, Ill.: Mih. Cirar.
Nokomis, Ill. in okolica: Math. Galshek.
North Chicago, Ill. in okolica: Anton Kobal in Math. Ogrin.
So. Chicago, Ill.: Frank Černe.
Springfield, Ill.: Matija Barborič.
Waukegan, Ill. in okolica: Math. Ogrin in Frank Petkovšek.
Cherokee, Kans.: Frank Režisnik.
Kolumbus, Kans.: Joe Knaefle.
Franklin, Kans.: Frank Leskovec.
Frontenac, Kans. in okolica: Rok Firm in Frank Kerne.
Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller.
Mineral, Kans.: Frank Auguštin.
Ringo, Kans.: Mike Pencil.
Kitzmiller, Md. in okolica: Frank Vodopivec.
Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
Calumet, Mich. in okolica: M. F. Kobe, Martin Rade in Pavel Shalta.
Detroit, Mich.: Jos. Glasich.
Manistique, Mich. in okolica: Jona Kotzian.
Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak. Petrich in K. Zgonc.
Ely, Minn. in okolica: Ivan Govže, Jos. J. Peshel, Anton Poljanec in Louis M. Perušek.
Eveleth, Minn.: Louis Govže in Jarij Kotze.
Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.
Kitzville, Minn. in okolica: Joe Adamich.
McKinley, Minn. in okolica: Fr. Bojc.
New Duluth, Minn.: John Jerina.
Sartell, Minn. in okolica: F. Triller.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
East Helena, Mont. in okolica: Frank Petrich.
Klein, Mont.: Gregor Zobec.
Great Falls, Mont.: Math. Urich.
Roundup, Mont.: Tomaš Paulin.
Dawson, N. Mex.: Mike Krivec.
Gowanda, N. Y.: Karl Sternisa.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka in Jernej Per.
Barberton, O. in okolica: Math. Kramar.
Bridgeport, O.: Frank Hočevar.
Collinwood, O.: Math. Slapnik in John Malovrh.
Cleveland, O.: Frank Sakser, Jakob Debevc, Chas. Karlinger, J. Marinčič, Frank Meh, John Prostor in Jakob Resnik.
Lorain, O. in okolica: Frank Anzelc, Louis Balant in J. Kumše.
Niles, O.: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Anton Kikelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Misley.
Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
Besemer, Pa.: Louis Hribar.
Broughton, Pa in okolica: Anton Ipavec.
Burdine, Pa. in okolica: John Demšar.
Canonsburg, Pa.: John Koklich.
Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočevar.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pajk, Vid Rovanšek in Jos. Turk.
Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anton Kozoglov.
Dunlo, Pa. in okolica: Joseph Suhor.
Export, Pa.: Louis Supančič in Fr. Trebets.
Forest City, Pa.: Mat. Kamin, Frank Leben in K. Zalar.
Farell, Pa.: Anton Valentinčič.
Greensburg, Pa. in okolica: Frank Novak.
Hostetter, Pa. in okolica: Frank Jordan.
Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.
Luzerne, Pa. in okolica: Ant Osolnik.
Manor, Pa. in okolica: Fr. Demšar
Moon Run, Pa.: Frank Maček in F. Podmilšek.
Pittsburgh, Pa. in okolica: U. R. Jakobich, Z. Jakshe, Klarich Mat., I Magister, I. Podvasnik in Jos. Pogačar
Reading, Pa. in okolica: Fr. Špehar
South Bethlehem, Penna.: Jeru Koprivšek.
Steelton, Pa.: Anton Hren.
Turtle Creek, Pa. in okolica: Frank Schifrer.
Tyre, Pa. in okolica: Alois Tolar.
West Newton, Pa.: Josip Jovan.
Willock, Pa.: J. Peternel.
Murray, Utah in okolica: J. Kastelic
Tooele, Utah: Anton Palčič.
Black Diamond, Wash.: G. Porenta.
Davis, W. Va. in okolica: John Brosich in John Tavželj.
Thomas, W. Va. in okolica: A. Korenchan.
Milwaukee, Wis.: Aug. Collander in Josip Tratnik.
Sheboygan, Wis.: Anton Ilc, Martin Kos, John Stampfel in Heronin Svetlin.
West Allis, Wis.: Anton Demšar in Frank Skok.
Rock Springs, Wyo.: Frank Fortuna, A. Justin, Valentin Marcina in Val. Stalich.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minn.

sedež v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Glavni blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik N. S.: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 843 East Ohio Street, Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Avenue "M", So. Chicago, Ill.
JOHN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GEO. J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, Box 24, S. R., Delmont, Pa.

GOSPODARSKI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 483 Mesaba Ave., Duluth, Minn.
MAT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOCHEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

'Posojilo za svobodo'.

Državni zakladničar je te dni razpisal prostovoljno posojilo v znsku **dveh tisoč milijonov dolarjev,** obresti so določene na tri in pol od sto.

To je največja ponudba, kar jo je kedaj ponudila vla da Združenih držav. Prepričana je, da bo to posojilo častno podpisano. Bondi so izdelani za oddajo s prvim julijem. Sedanji načrt je, da se jih izda po serijah po $20.

Včeraj je prišlo v državni zaklad v eni uri podpisov za miljon dolarjev. Skoro vsaka banka bo sprejela in podpisala te bonde brez komišna.

S tem se bo na izrazit način pokazalo zaupanje državljanov v ameriški narod.

Da so ti bondi v resnici tudi dobri, nam spričuje, da jih izda najbogatejša dežela na svetu.

Rojaki, kateri imajo mrtev denar, bodisi v žepu, ali kje drugje shranjen brez obresti, store dobro, da si nabavijo take bonde.

Enako dobro bi storila naša podporna društva, da iz rezervnega sklada kupijo take bonde, posebno, ako prevdarimo, da marsikaka banka plača le po tri odstotke od sto, ker pri tisoč dolarjev dobe $5 več obresti od teh bondov. —

Tri in pol odstotno vladno posojilo je zelo velika privlačna sila, kajti v tem je popolna in absolutna varnost in nosi obresti, kakoršnih ne nudi marsikatera banka. Ti bondi pa bodo lahko zvišani, kar se tiče obresti, ako bi bila vlada prisiljena kdaj pozneje plačati za nje več denarja. Poleg tega pa so ti bondi oproščeni dohodninskega davka.

Priporoča se vsem, da podpisujejo te bonde, ker je v njih dobiček. Toda ameriški narod je poklican k važnejšim dolžnostim. Prvič v zgodovini je Amerika zapletena v svetovno vojno. Nismo pričeli z vojno iz pohlepa in nepremišljeno; zavedamo se resnega položaja.

Dalje nas pa vse tudi veže patrijotična dolžnost do te dežele, kjer živimo, da jo podpiramo v teh časih, vsaj na ta način, da kupimo te bonde.

Oči celega sveta so obrnjene na nas in nas bodo posnemali. Prvi korak je, da se nabere — denar.

V tem cilju, ki je naš narodni ponos, mora biti narod edin in požrtvovalen. To prvo posojilo mora biti podpisano in upamo, da tudi bo.

Te bonde prodaja vsaka banka v Združenih državah in tudi ekspresne družbe.

Ako pa ima kak naš rojak predaleč do kake banke ali ekspresne družbe, mu te bonde izposluje brez stroškov tudi tvrdka Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Mr. Frank Sakser jih je sam kupil za $10,000.

Ako kdo želi kako pojasnilo, naj se obrne nanj ali na kako bližnjo banko ali ekspresno družbo.

POTREBUJE SE

gozdarje za Charcoal Iron Co. of America v državi Michigan. Za pojasnila obrnite se na:
Matth. Kerne,
P. O. Box 3, McMillan, Mich.
(7-12—5)

ODDA SE

lepo stanovanje, apartment, dve sobi, brez otrok, vse najnovejše ugodnosti, elektrika. Vprašajte v pisarni Norbert Landau, ali pa pri Janitor, 403 5. ulica, blizu 1 Ave., New York. (3-9—5)

REŠIMO SLOVENSKI NAROD LAKOTE!

Rad bi izvedel za naslov KAROLINE ROLIH (Konestabo). Doma je iz Pregorij na Notranjskem. Imam ji naznaniti nekaj važnega. Če kdo izmed rojakov ve za nje naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sama oglasi na naslov: Vincent Rolich, 4716 California Ave., Seattle, Wash. (8-10—5)

IŠČE SE MOŽE

za delati v usnjarni. Debra plača, stalno delo.
C. Mosnch Sons Company,
(13—4 v d) Gowanda, N. Y.

Rodbinska sreča.

L. N. Tolstoj.

(Nadaljvanje).

Bilo mi je h krati tako bolestno in neprijetno, da se me je polastil nemir in da sem vsa zardela pred knezovim pogledom. Ali morala sem stati in poslušati, kaj mi je pripovedoval, ogleduje me od pet do glave.

Najin pogovor je bil kratek. Ni bilo praznega prostora, da bi mogel vsesti poleg mene in opazil je gotovo tudi, da mi je bila njegova prosotnost jako neugodna. Govorila sva o minulej veselici, o mojih letoviščih itd. Ko me je zapuščal, izrekel je željo, da bi se rad seznanil z mojim možem in videla sem, kako sta se sešla v drugem koncu dvorane. Knez je gotovo omenil mene, ker se je med pogovorom z nasmehom ozrl po meni.

Moj mož je naenkrat zardel, — priklonil se nizko in odšel od kneza. Zardela sem takoisto jaz ter se sramovala misleča, kakošne pojme je moral knez imeti o meni in posebno o mojem moži. Zdelo se mi je, da so vsi opazili mojo zadrego in njegovo čudno obnašanje.

— Bog ve, kako si to tolmačijo! — posebno če znabiti slutijo kako sva se sprla!

Sestričina posremčla me je domov in po poti pogovarjali sva se o mojem moži. Nisem se mogla vzdržati in povedala sem ji vse kar se je godilo med nama zaradi te nesrečne zabave. Tolažila me je in mirila, rekši, da je to neznatna svaja, katera se najde v vsakem zakonu, ki pa navadno nima nikakeršnih nasledkov.

Potem pa mi je iz svojega stališča pojasnovala značaj mojega moža, češ, da je ošaben in nezanesljiv. Strinjala sem se tudi jaz z njo in bilo mi je kakor da ga začenjam sedaj bolje razumevati in mirneje soditi o njem.

Ko sva pa bila z mozem sama je ta sodba kot nekaka obdolžitev težila mojo vest in čutila sem da se je vedno bolj in bolj razširjalo brezdno, ki naju je ločilo

III.

Od tega dne spremenilo se je najino življenje popolnoma.

Ni nama bilo več tako dobro v samoti kakor poprej. Bila sva vprašanja, katerim sva se izogibaal in v navzočnosti druzih govorila sva ložje nego sama med seboj.

Kadar se je začel govor o vaškem življenji, ali o veselicah, bilo nama je kaj neugodno in nisva si drznila pogledati drug druzega. Kakor bi bila oba čutila kje je ta prepad ter bala se mu bližati.

Prepričala sem se, da je ošaben in strasten in da mora človek ravnati previdno, da se ne dotakne njegovih slabosti. On pa je bil zopet prepričan, da ne morem živeti brez družbe, da ne maram za vaško življenje in da se mora udati mojemu nesrečnemu pristrastju A oba sva se izogibala govoriti o teh predmetih ter sva oba napačno sodila drug druzega. Že davno sva si nehala biti najpopolnejša človeka na svetu, primerjala sva se z drugimi in sva tajno presojala najine lastnosti.

Ravno ko sva hotela odpotovati, zbolela sem jaz in namesto, da bi se odpeljala domov, preselila sva se v letovišče poleg Petrograda, od koder se je Sergij Mihajlič sam odpeljal k svoji materi v Nikoljsko. Ko je odhajal, bila sem že toliko zdrava, da bi go mogla spremjati, toda prigovarjal mi je naj ostanem, trdeč, da se boji za moje zdravje. Čutila sem, da to ni pravi vzrok, nego, da ga je le težila misel, da bi ne mogla na deželi složno živeti. Nisem se dosti protivila in ostala sem sama.

Bilo mi je zelo dolgočasno brez njega, pa ko se je vrnil, uvidela sem, da mi ni prinesel tiste sreče katero sem poprej pričakovala od njega. Poprejšnje nanije razmere — ko mi je vsaka njegova misel, vsaka njegova ganitev bila vzor savršenstva, ko sva se vsled najnedolžnejših dogodkov smijala, če sva se le spogledala — te razmere so se spremenile tako neopazljivo, da še vedela nisva, kako in kedaj.

Pojavile so se nama vse druge skrbi in nisva jih več poskušala strinjati. Niti naji bolelo več, da živi vsak za-se drugemu v čisto tujem svetu. Navadila sva se na to in nisva se več bala srečavati se z očmi. Zginolo je tudi popolnoma njegovo poprejšnje veselje, — izginolo; izginola je tudi njegova popustljivost in malomarnost do vsega, kar me je vznemirjalo poprej; zginol je tisti globoki pogled, ki me je spravljal v zadrego in obenem napolnjaval z radostjo; nisva več skupno molila in se navdeševala.

Videla sva se le redko kedaj; bil je vedno na potovanji in se ni več bal, da bi me puščal samo... bila sem pa tudi jaz vedno v taki družbi, da ga nisem nikoli pogrešala.

Razpora in mržnje ni bilo več med nama; poskušala sem, da sem mu vedno vstregla in tudi on je spolnoval vse moje želje; videti je bilo, kakor bi se še vedno rada imela. Ko sva bila sama, kar se je pripetilo le redko kedaj, nisem čutila ni radosti, ni ganitve, ali zadruge, kakor bi bila čisto sama. — Čutila sem sicer pri tem dobro da to ni tuji človek, marveč moj soprog, katerega sem poznala kakor samo sebe. Bila sem prepričana, da že naprej vem vse, kaj bo delal, kaj govoril, kako sodil o tej ali onej stvari; in ako je ravnal ali o čem sodil drugače, nego sem pričakovala, dozdevalo se mi je, da se je zmotil. V obče pa od njega ničesar pričakovala nisem. Z ene besedo, bil je moj mož in nič — druga.

Zdelo se mi je, da je vse čisto v redu, da med nama drugih razmer ni in da jih tudi nikoli bilo ni. Ko je odišel, bilo mi je posebno prvi čas dolgočasno in tesno in še le zdaj sem uvidela, kakšna podpora mi je bil mož in ko se je vračal, objela sem ga samega veselja; toda čez dve uri bilo je to veselje popolnoma pozabljeno in nisem več vedela, o čemer bi z njim govorila. Samo v trenutkih tihe nežnosti, zdelo se mi je, da so se najine razmere obrnile na bolje; opaževala sem tudi v njegovih očeh isti vtisek, kakor poprejšnje dni in čutila sem [illegible] najina nežnost neko mejo [illegible] on ni hotel ni [illegible] tudi jaz [illegible] mogla prekoračiti. Časih me je to razžalostilo, pa nisem utegnila premišljevati o tem, skušala sem pozabiti vse v zabavah, katere so se mi vedno ponujale.

Velikomestno življenje, ki me je s početka slepilo s svojim leskom in opojno ugajalo mojemu samoljubju, prevladalo je kmalo popolnoma mojo pristrastje ter se me je po vsem polastilo.

Nisem ostajala nikdar sama, — ker sem se bala premišljevati o svojem stanji. Ves čas, od jutra do večera, ni bil več moj, ker sem vedno bila v družbi, tudi ta čas ne, kedar sem šla na sprehod.

To življenje ni mi bilo niti zabavno niti presedajoče; ali zdelo se mi je, da mora za zmiraj ostati tako in ne drugače.

Tako so minula tri leta in ves ta čas ostale so najine razmere iste, kakor bi se ne mogle ni — shujšati ni zboljšati. V vseh teh treh letih najinega zakonskega življenja primerila sta se dva važna dogodka, ali nobeden njiju ni izpremenil mojega življenja.

Bila sta to: rojstvo prvega mojega deteta in smrt Tatjane Šimonovne.

Prvi čas prevzelo me je materinsko čustvo, polastil se me tak vzhit, da sem mislila, da se še le sedaj začenja za-me novo življenje. Ali čez dva meseca, ko sem začela zopet pohajati ven, slabelo je to čustvo vedno bolj in bolj ter se konečno spremenilo v navadno in hladno izpolnjevanje dolžnosti

Sergij Mihajlič postal je nasprotno, odkar se nama je porodil prvi sinček, zopet miren, nežen in srečen človek, kakor je bil poprej ter je posvetil vso svojo radost nežnost in srečo svojemu sinu.

Često, ko sem v plesnoj obleki vstopila v otročjo sobico, da bi ga na noč prikrižala našla sem tam moža ter opazila njegov grajljivo strogi pogled in jela me je vest peči. Vstrašila sem se zaradi svoje malomarnosti do otroka vprašajoča se: "Ali sem res nečimnejša od drugih žen? Kaj mi je vender početi?" — mislila sem. — Sina sicer ljubim neizmerno, toda presedeti poleg njega cele dneve, bilo mi je preveč dolgočasno; hliniti pa se nisem hotela za nobeno ceno.

Smrt matere bila je za Sergija velika rana. Težko mu je bilo, kakor je rekel, potem živeti v Nikojlskem; toda meni bilo je nasprotno, če tudi sem obžalovala z možem njegovo izgubo in čutila njegovo žalost, sedaj prijetneje na deželi. Cele tri leta preživela sva večinoma v mestu; na deželo odpotovala sva vsakega leta le na dva meseca in tretje leto napotila sva se v inozemstvo ter tri mesece prebila v toplicah.

Takrat sem izpolnila jedenindvajset let. Sodila sem po najinem imetji, da sva bogata. Od zakonskega življenja nisem pričakovala več, kakor kar sem užila; bilo mi je, kakor bi me ljubili vsi, kar sem jih poznala. Bila sem popolnoma zdrava.

Moja obleka bila je najlepša, kar jih je bilo v toplicah; vedela sem, da sem bila brhka. Vreme bilo je krasno, obdajalo me je neko ozračje sijajnosti in lepote in bila sem jako dobre volje.

Pa to ni bilo ono veselje, katero sem uživala v Nikoljskem, ko sem čutila, da je moja sreča odvisna od mene same, ko sem bila srečna zato, ker sem srečo zaslužila, ker je moja sreča bila velika in ker sem še vedno več sreče pričakovala. Da, takrat je bilo drugače! Pa tudi letos bilo mi je — prav dobro. Ničešar nisem želela, ničesar se nadjala, niti se česa bala; bila sem po vsem zadovoljna in čisto mirne vesti.

Med vsemi mladimi možmi, s katerimi sem občila v tej kopeljskej sezoni, ni bilo nobenega, katerega bi bila na kakšenkoli način odlikovala pred drugimi; celo pred starim knezom K., našim poslancem ne, ki mi je tudi nekoliko laskal. Ta bil je mlad, oni — star; ta belolasi Anglež, oni brkast Francoz; vsi so mi bili malo mar, pa vender jih nisem mogla pogrešati. A vsekako so vsi brez razlike osebnosti spadali v ono radostno atmosfero življenja, katera me je obdajala. Samo jeden, italijanski markeze D., obrnil je s svojim smelim obnašanjem mojo pozornost na-se. Pa tudi ni opustil nobene priložnosti, da bi ne bil pri meni, zagotavjaje mi neprestano, da sem mična. Nekolikokrat sem ga videla z okna naše hiše in često je provzročil neprijetni, na-me ostro uprti pogled njegovih iskrečih oči, da sem zardela in se obrnila v stran.

Bil je mlad, lep, gizdav ter jako podoben mojemu možu — posebno kadar se je smejal, a tudi po obliki čela — vsekako pa je bil brhkejši od njega. Ta sličnost med njima razlikovala se je samo v tem, da se je na mojem možu izražala v vsem, kakor na ustah, tako v pogledu, neka dobrodejna blagost in idealni mir, markeze pa je imel na sebi nekaj surovega; da, nekaj živinskega.

Slutila sem takrat, da me je strastno ljubil ter sem ga z nekakim ponosom pomilovala. Časih sem ga skušala pomiriti ter se poluprijateljsko in polzaupljivo — sprijazniti z njim, ali on je odločno odbijal vse te poskuse ter me je na mojo jezo res spravljal s svojo strastjo v zadrego. Če tudi nisem hotela priznati, bala sem se vendar tega človeka ter sem proti svojej volji prav često mislila nanj. Moj mož je bil dobro ž njim znan ter se je prijazneje obnašal proti njemu, nego proti ostalim najinim znancem, proti katerim se je vedel jako hladno in ponosno.

(Dalje prihodnjič.)

POZOR ROJAKI

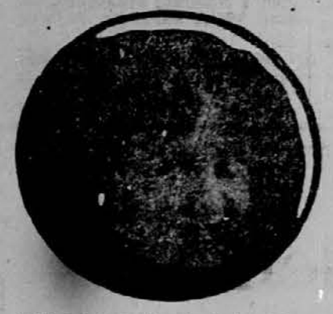

Najzanesljivejše sredstvo za ženske lase, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega sredstva prestanejo v štirih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moškim krasni brki in brada in nebodo odpadali in osivali. Revmatizem, kostibol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osmih dneh popolnoma odpravim, rane, opekline, bule, tore, kraste in grdote polne noge kurje očesa, otekline v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za $5.00. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem zastonj.

Krasni žepni KOLEDAR za leto 1917 dobite ako pošljete 4 cente za poštnino.

JAKOB WAKOČ,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRAVAH.

Slovensko samostojno bolniško podporno društvo
za Greater New York in okolico

edino postavno priznano slovensko društvo v Greater New Yorku, zboruje vsako četrto soboto zvečer v mesecu v "BEETHOVEN HALL", 210 iztočna 5. ulira blizu 3. Ave. v New Yorku in se prične točno ob 8. uri zvečer.

ODBOR:

Predsednik: ALOJZIJ SKRABAR, 424 E. 9th St., New York City, N. Y.
Podpredsednik: ALFRED JUDEŽ, 63 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSIP POGAČNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Zapisnikar: JOHN GERJOVICH, 328 Bond St., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik: ANTON KOSIRNIK, 340 E. 5th St., New York, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

LUDWIG BENEDIK, 2302 Catalpa Ave., Brooklyn, N. Y.
VINKO ZEVNIK, 193 Knickerbocker Ave., Brooklyn, N. Y.
JOSIP ŠVAL, 216 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

DRUŠTVENI ZDRAVNIK:

Dr. HENRY U. ROBINSON, 301 E. 10th St., med Ave. A in B, New York, N. Y.

HARMONIKE

bodisi štirivrstne ali vrstne izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V poprave zanesljive vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem posiu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravki vzamem kranjske kakor vse druge harmonike. Rabljene harmonike kupujem in vzamem tudi v zamene, toda iz 8 in dvrstne.

JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Wisconsinu naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. — Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh ozirih na roko.

Uredništvo.

VPOŠTEVAJTE.

Ako želite izvedeti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev, znancev, itd.

Ako želite prodati posestvo, hišo, trgovino itd.

Ako želite objaviti krst, ženitev, žalostinko itd.

Ako želite dobiti delavce ali delo za sebe.

Ako želite objaviti društvene naznanila

RABITE VSELEJ

"GLAS NARODA"

"Glas Naroda" dobite v vsaki slovenski naselbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasici v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"Glas Naroda" je najpriljubljenejši in naiboli razširjeni slovenski list na svetu.

"Glas Naroda" je razposlan na leto v štiri in pol miljone (4,500.000) iztisih in je torej najboljše sredstvo za oglaševanje.

Cene oglasom so sledeče:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane ... $1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lota itd. stane ... $1.00
Enkratno iskanje delavcev stane ... $1.00
Enkratno iskanje dela stane ... $0.30
Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane ... $1.00
Enkratno društveno naznanilo stane ... $0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodne cene pri stalnih oglasih.

Z naročilom je potrebno poslati vsaj tudi denar. Naslovite na:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, **New York, N. Y.**

Opomba: Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj. Zaeno pa svetujemo vsem rojakom kadar kaj kupujejo ali pa naročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

SLOVENSKO

podp. društvo svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647, Forest City, Pa.
Pomožni tajnik: AVGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomožni blagajnik: ANT. HOCHEVAR, RFD. No. 2, box 111½, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 95, Federal, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikakor drugega. Denar naj se pa pošilja edino potom poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glav. tajnika, da se zamore napako popraviti.

DOSTOJEVSKI:

Mladenič

Za GLAS NARODA J. T.

56 (Nadaljevanje).

Ana Andrejevna je namreč takoj tekla k Katarini Nikolajevni in ji povedala, da so me zaprli. Rotila jo je pri milosti Božji, naj posreduje, da me bodo izpustili iz zapora.

Ženska se je dala pregovoriti in je odšla k Bjoringu, svojemu zaročencu.

Bjoring se je vklonil in takoj odšel na policijo ter zahteval, naj me izpuste.

Ves obupan sem blodil po ulicah ter dospel k Tatjani Pavlovni krog desete ure dopoldne.

Ona me je že nestrpno pričakovala.

— No, kaj je? — Kod se klatiš?

— Veš, jaz nočem, da bi se kdo norčeval iz mene.

Ko sem ji površno pojasnil, kaj se je zgodilo z menoj, me je hlastno vprašala:

— Kaj pa pismo? — Kje imaš pismo?

— O pismo, imam še vedno. — Vidite, tukaj je! — Potipajte! Prijela me je za suknjo in skozi blago začutila papir.

— Dobro je — je rekla. — Zdaj pa nič več ne pomaga. — Tukaj so škarje.

Jaz sem se nekaj časa branil, slednjič sem ji pa vendarle dovolil, da mi je prestrigla žep.

Na tla je padla zalepka.

Tatjana Pavlovna jo je zgrabila in odprla.

V nji je bil samo kos belega, nepopisanega papirja.

V ta nepopisan papir sva najmanj pet minut strmela kot da bi gledala čudo z drugega sveta.

Slednjič se je Tatjana zoperno zasmejala.

— Ti prokleti osel! — je rekla. — Torej si me toliko časa vodil za nos. — Mene in sebe? — O, ti prokleti osel!

Jaz nisem vedel, kaj bi odgovoril.

Še danes se natančno spominjam, kako sem prebledel in se začel tresti po vsem telesu.

— No, kaj? — No, kaj? — je govorila Tatjana Pavlovna. — O to prokleto seme, s kakšnim veseljem bi te človek pretepel!

— Ne vem, ne vem, Tatjana Pavlovna.... res ne vem.

— Kaj ne bi vedel? — Vse skupaj si nas vlekel za nos! — Iz vseh skupaj si se norčeval.

— Ne, res ne, Tatjana Pavlovna.

— Seveda, zdaj še tajiš in boš tajil do konca oziroma toliko časa, dokler si ne boš izmislil kakega izgovora. — Ne, ne, fant, mene ne boš, si še premlad in preneumen.

Jaz sem se zrušil na stol in začel premišljevati. — Za zmerjanje Tatjana Pavlovne se nisem dosti menil. — Premišljal sem le, na kakšen način se je zamoglo zgoditi to strašno razočaranje.

— Saj sem bil vendar sam zašil pismo pod podlako, nobeden človek ni tega videl, nobeden ni poznal moje skrivnosti.

Polagoma se mi je pa začelo svitati. — V glavo mi je šinilo ime Lambert.

— Da, Lambert, da Lambert, nobeden drugi ni mogel biti. — Edino on je zmožen kaj takega.

— Kaj je? — se je zadrla Tatjana Pavlovna. — Kaj kimaš z glavo?

— Oh, zdaj šele vem, Tatjana Pavlovna! — Zdaj šele vem!

— Kaj veš?

— Lambert mi je ukradel pismo!

— Kdo ti je ukradel pismo?

— Lambert!

— O, ti prokleta šema! Sam nočeš biti kriv, seveda ne. — Zdaj hočeš vse zvrniti na nedolžnega človeka.

— Da, on je bil.

— Čakaj — je rekla po kratkem premisleku. — Zakaj bi pa rabil papir? — Zakaj mu bo pismo?

—Ne vem zagotovo, toda slutim zakaj. — Tisto noč, ko me je bil našel na cesti, sem marsikaj izblebnil, česar bi ne smel. — Povedalu sem mu, da imam pismo, s katerim lahko škodujem Katarini Nikolajevni in staremu knezu.

— Ali ti je pismo že takrat vzel?

— Ne, takrat. — Jaz sem bil pozneje še enkrat pri njem.

— Kaj si delal tam?

— Nič, pili smo.

— In ste se slednjič upijanili, oziroma samo ti si se upijanil, kaj ne? — No, ali ni bilo tako?

— Da, zelo sem bil pijan. — Tako pijanega so me odnesli na posteljo.

— A, prijateljček, zdaj pa že vem. — Zdaj se pa tudi meni svito. — Kolikor poznam Lamberta, ni nič kaj krida. — Mlad je, ljubico ima in denarja mu manjka. — Vidiš, te tri stvari je treba vpoštevati.

— Vem. — Saj mi je že večkrat prigovarjal, da lahko s pismom dosežem vse, kar hočem. — Blagostanje, [illegible]tvo, lepo in mirno življenje in sam ne vem, kaj še vse.

— Vidiš, vidiš, on je pa res premeten dečko. — Ti si bil orodje v njegovih rokah.

— Moj Bog, kaj se bo zgodilo? — sem tarnal in začel hoditi semtertja po sobi.

— Kaj naj se zgodi? — Zdaj je že vsega konec. — Drugi bodo spravili denar, če ga bo kaj, ti se boš pa z dolgim nosom klatil po svetu. — Prav se ti godi, dečko.

— Nikar ne bodite tako neusmiljena, Tatjana Palovna! — Premislite, kako mi more biti zdaj pri srcu. — Kaj bi dal, da bi dobil pismo nazaj. — Ali da bi že vsaj vedel, da je uničeno.

— O ne boj se, ni uničeno, ne, ne, če ga imajo drugi ljudje v rokah. — Seveda, to so bolj pametni ljudje, kot si ti.

— Ta prokleti Lambert, ta prokleti Lambert!

— Nikar ne kolni. — Uporabi še tisto malce možgan, ki jih mogoče imaš in si izmisli načrt. — Jaz ne znam in nočem nasvetovati. — Toda najhujše bo šele prišlo.

— Kaj bo prišlo, Tatjana Pavlovna?

— I, no, Katarina Nikolajevna mora biti vsak čas tukaj.

— Ali mislite da bo res prišla?

— Seveda, ob enajstih bo tukaj. — Kako se boš zagovarjal, kaj ji boš povedal?

— Branite me, Tatjana Pavlovna. — Zagovarjajte me! — Nikoli vas ne bom pozabil.

— Nikar ne moleduj. — Zdaj je treba trezno in pametno misliti. —

Tedaj je pozvonilo.

— Strela, je že tukaj! — je vzkliknila Tatjana.

— Moj Bog, kaj bo z menoj! — sem vzkliknil jaz. — Skril se bom. — Tega prizora ne bom mogel prenesti. — Skrite me, Tatjana Pavlovna.

— Šema, ali noriš! — Le tudi samo malo trpi, jaz bom tako ali tako dovolj.

Vrata so se odprla.

Jaz nisem vrjel svojim očem.

Na pragu je namreč stala Lambertova ljubica, Alfonzina, bila je bleda in razkuštrana ter le napol oblečena.

— Oh, hvala Bogu, da ste tukaj — je jecala in mešala francoščino z ruščino. — Hvala Bogu! — Edino vidva ju lahko rešita. — Od vaju je vse odvisno.

— Za božjo voljo, kaj se je zgodilo?

— Ubil je bo, ubil jo bo ta nori človek.

— Kdo jo bo ubil? — Katerega bo ubil?

— Versilov, ta norec Versilov bo ubil gospodično.

— Katero gospodično?

— No, Katarino Nikolajevno. — Katero drugo.... Ta človek je norec, popolen norec.

— Govorite vendar, za božjo voljo!

— To prokleto pismo! — Prokleto pismo!

— Kaj? — Katero pismo? — Ali veste o kakem pismu? — Mogoče ste vi?....

— Seveda.... jaz.... Zdaj me ni sram priznati, samo če se bo dalo popraviti.

— Torej, kaj je s pismom? — sem zatulil vanjo.

— Oh, gospod Dolgoroki, saj veste, tisti večer, ko ste bili pri nas, ko ste malo preveč pili.... tisti večer se je zgodilo. — Lambert me je dolgo časa nagovarjal.... jaz nisem hotela ničesar slišati slednjič sem se pa vendarle dala pregovoriti.... Lambert vas je odnesel na posteljo.... Bili ste čisto pijani.... Niti ganili se niste ko sva vam odpela suknjo. — Lambert je prerezal podlako, vzel pismo, jaz sem pa morala kos navadnega papirja zašiti nazaj.

(Dalje prihodnjič).

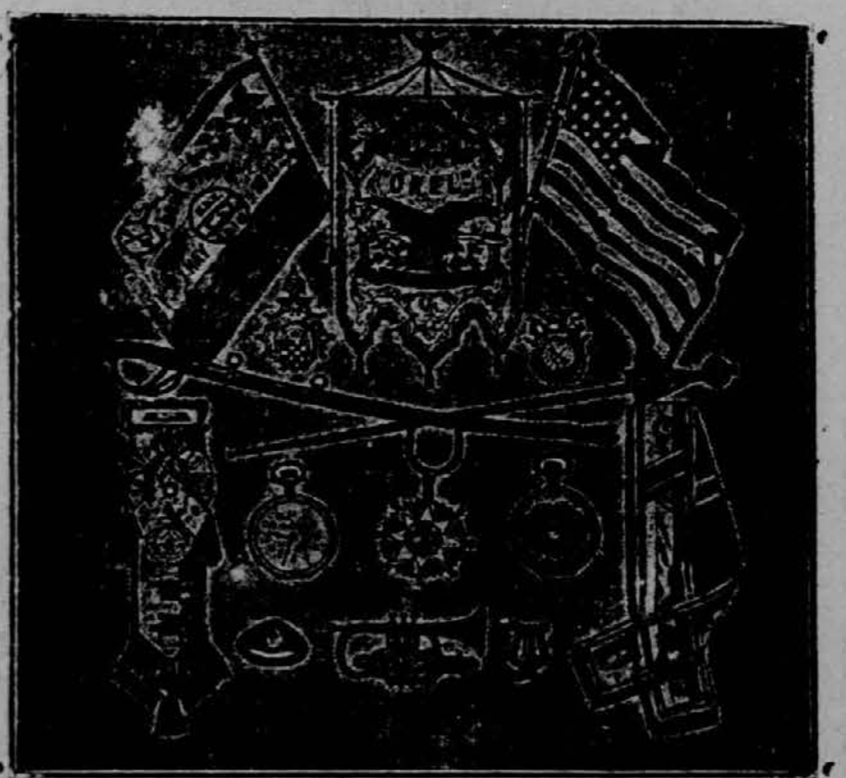

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandera, zastave, signale, godbene inštrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, verižice, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za ceno vprašate. Upraševati Vas stane le 2c. pa si bodete prihranili dolarje.

Cenike, vseh vrst pošiljamo brezplačno. Pišite po nj.

IVAN PAJK & CO.,

456 Chestnut St.. CONEMAUGH, PA

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLAND STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki želo dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika.

Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Ugodna prilika.

OGLEJTE SI FARME V ST. HELENA, N. C.

St. Helena, N. C., leži v bližini velikega mesta Wilmington, N. C., in tu imamo še čez sto izčiščenih in razoranih farm. Zemlja je izbrana najboljša in razdeljena v farme po 10 in tudi več akrov. Tukaj rodi vse, in sicer 8 mesecev v letu. Podnebje je zdravo in prijetno, ker nikdar ni prevroče in ne premraz. Dobra pitna voda.

Od že preje označenih farm so prodane št. 9, 11, 12, 19 in 44. Tu zdolaj opišemo zopet par farm, ki še niso prodane.

Farma št. 16. — Izvrstna mala farma, obsegajoča 10 akrov fine zemlje. Lepo barvana prikupljiva hiša. Mala šupa. Na prijaznem kraju ob glavni cesti, poleg postaje. Vsa zemlja je izčiščena in kakih osem akrov je izoranih, en del zasejan in to zemljo se vsakemu lahko priporoči. Cena $1150, plača se $287.50 takoj in po $172.50 na leto v petih letih.

Farma št. 19. — Ta farma obsega 10 akrov, ima prostorno hišo s štirmi sobami, prijazno pobarvano. Mala šupa, studenec in mali vinograd. Leži ob glavni cesti, blizu postaje, cerkve in šole. 7½ akrov fino obdelanih in ostalo je dobra zemlja, katero se lahko še izorje, če potrebno. Na to farmo se lahko takoj naselite. Lepa prilika priti do dobre farme. Cena $1150, plača se $287.50 takoj in $172.50 vsako leto v petih letih.

Farma št. 21. — Deset akrov fine zemlje brez poslopij. Kupec lahko rabi sosednje poslopje, dokler si ne zgradi svoje lastne hiše. Ves materijal za zgradbo poceni. Leži na severno stran železnice okrog ¾ milje od postaje, cerkve in ljudske šole. Vsa zemlja je izčiščena in polovico izorane. Ostalo se takoj lahko izorje. Cena $500, plača se $125 takoj in po $75 na leto v petih letih.

Farma št. 276. — Ta farma obsega 11 akrov prav ob progi Atlantic Coast Line železnice in je blizu postaje. Vsa zemlja je izčiščena lesa. Sedanja cena je $700 toda nadaljuje se z delom in prištelo se bo še stroške za razne naprave. Pogoji: eno četrtino naprej in ostanek v letnih obrokih v petih letih.

Enakih farm je na izbero in tudi imamo mnogo zemlje za pašnike, katero zemljo naseljeniki lahko rabijo, dokler ni prirejena za razprodajo.

Vsa zemljišča so last Mr. Hugh MacRae & Co. in na zemljiščih je Mr. L. N. Johnston superintendent, kateri daje naseljencem nasvete in jim je v pomoč.

Družba nima kričavih agentov in zato tudi ne kliče špekulantov, za katere ni prostora v tem kraju. Namen družbe je, da se vsak sam prepriča in potem šele kupi. Družba noče špekulantov, ampak le pridne naseljence, ki si hočejo z delom vstanoviti svoj dom in ne pa z mešetarijo. Take potrebujemo, pa nobenih drugih, ker za zadnje pri nas ni prostora.

Vsak prvi in tretji torek v mesecu je znižana cena za vožnjo iz Washingtona, D. C., do St. Helena, N. C., in stane ie $11.10 za sem in tja. V slučaju, da se odločite za obisk na farme in želite kaka nadaljna pojasnila, nam pišite in mi vam bomo dragevolje pojasnili, kar boste želeli.

North American Farms Assn. (Inc.)

17 Battery Pl., New York, N. Y.

POZOR ČITATELJI!

HIPNOTIZEM

Cena knjigi je s poštnino 35c.

SLOVENSKA KNJIGARNA

P. O. Box 1611, New York, N. Y.

Dr. LORENZ,

Jaz sem edini slovensko govoreči špecialist moških bolezni v Pittsburghu, Pa.

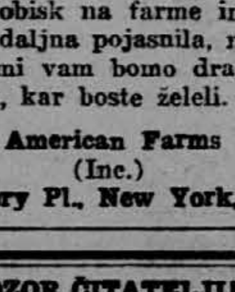

Uradne ure: dnevno od 9. dopoldne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popol. Nedeljo od 10 dop. do 2. popol.

DR. LORENZ,

Specialist moških bolezni.

644 Penn Ave. II. nadst, na ulico, Pittsburgh, Pa.

DR. ROSENTHAL,

SPECIALIST,

622 PENN AVE. PITTSBURGH, PENNA.

Dr. Rosenthal, Specialist že čez 20 let. Ako imate tajne bolezni, syphilis, čankar, kapavico, izgubo semena, bolno kri, nervoznost, želodec, ledice, mazulji, revmatizem in druge bolezni, uprašajte za nasvet Dr. Rosenthala in povedal vam bo če ste ozdravljivi.

POSEBNA PONUDBA: — Nizka cena ako ste bolni zdaj je čas, da se zdravite za nizko ceno.

Dr. Rosenthal zdravi s najboljšimi zdravili, ki jih dobi iz Evrope, Indije, Kitajske, Južne Amerike in vseh drugih krajev sveta. On želi zdraviti le svoje bolnike.

Dr. Rosenthal, 622 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

ustanovljen v Pittsburghu čez 20 let.

Uradne ure: tedensko od 9. zjutraj do 5. pop. Ob četrtkih in sobotah od 9. zjutraj do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. zjutraj do 3. popoldne. Govori se Slovensko. Ne zdravi po pošti. Izrežite in obdržite to objavo.

Slovenska Društva

po vseh Zjedinjenih državah imajo za geslo, da kadar treba naročiti

DOBRE IN POCENI

društvene tiskovine, se vselej obrnejo na slovensko unijsko tiskarno

"Clevelandska Amerika"

Mi izdelujemo vse društvene, trgovske in privatne tiskovine. Naša tiskarna je najbolj moderno opremljena izmed vseh slovenskih tiskaren v Ameriki. Pišite za cene vsake tiskovine nam, predno se obrnete kam drugam. Pri nas dobite lepše, cenejše in boljše tiskovine.

CLEVELANDSKA AMERIKA

PRVA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

6119 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y

POUČNE KNJIGE:

Ahnov, nemškoangleški tolmač, vezan	—.50
Cerkvena zgodovina	—.70
Poljedelstvo	—.50
Postrežba bolnikom	—.20
Sadjereja v pogovorih	—.25
Slov.-angleški in angl.-slov. slovar	$1.50
Srednji katekizem	—.50
Trtna uš in trtoreja	—.40
Umna živinoreja	—.50
Umni kletar	—.30
Umni kmetovalec	—.50
Veliki slovensko-angleški tolmač	$2.00
Venček častitk	—.25

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Cesar Jožef	—.30
Evstahija	—.20
Doli z orožjem	—.50
Hildegarda	—.25
Hubald pripovedke	—.20
Izanami, mala Japonka	—.25
Izidor, pobožni kmet	—.25
Iz raznih stanov (pesmice)	—.20
Jama nad Dobrušo	—.20
Jaromil	—.20
Juan Miseria	$1.00
Juri baron Vega	—.25
Kako vzgaja usoda	—.40
Kraljičin nečak	—.40
Korejska brata	—.40
Maron, krščanski deček iz Libanona	—.30
Na valovih južnega morja	—.20
Nekaj iz ruske zgodovine	—.20
O jetiki	—.15
Oglanica ali hudobija in nedolžnost	—.40
Pegam in Lambergar	—.35
Potovanje v Liliput	—.25
Praški judek	—.30
Preko morja	—.40
Preganjanje indijanskih misijonarjev	—.40
Princ Evgen Savojski	—.25
Prisega huronskega glavarja	—.40
Revolucija na Portugalskem	—.30
Repoštev	—.25
Ribičev sin	—.15
Rodbinska sreča	—.30
Sita, mala Hindostanka	—.25
Slovenske novele in povesti	—.30
Socializem	—.15
Socijalna demokracija	—.10
Stanley v Afriki	—.25
Stezosledec	—.25
Timotej in Filemon	—.25
Vjetnik na galeji	—.15
Vojna na Balkanu, 13. zvez.	$1.85
Zgodovina c. in k. pešpolka št. 17 s slikami	—.50
Zlatokopi	—.40
Zlatarjevo zlato	$1.00
Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu)	—.75

Sherlock Holmes:

V rakvi kraj bombe	—.15
Zaklad kupčevalca s sužnji	—.15
Ena sama kaplja črnila	—.15
Grob v svetilniku	—.15
Gospa s kanarskim briljantom	—.15
Kako so vjeli Jacka razparača	—.15
Londonski ponarejalci denarja	—.15
Plemič	—.15

RAZGLEDNICE:

Newyorške s cvetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne komad po	—.03
ducat po	—.25
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali	—.35

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali	—.10
veliki	—.25
Avstro-Italijanska vojna mapa	—.15
Balkanskih držav	—.15
Evrope	—.15
Evrope, vezan	—.50
Vojna stenska mapa	$1.50
Vojni atlas	—.25
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po	—.25
Avstro-Ogrske mali	—.10
veliki vezan	—.50
Celi svet	—.25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet	$1.80

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštni nakaznici, ali poštnih znamkah Poštnina je pri vseh cenah že vračunana.